

XXIV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ПЪРВА РЕДСВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

90. заседание

Вторникъ, 25 април 1939 г.

(Открито въ 16 ч.)

Председателствувалъ подпредседателятъ Димитъръ Пешевъ. Секретари: Стефанъ Стателовъ и Асенъ Голевъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

Съобщения:

Отпуски	2235
Питания	2235
Предложения	2235, 2236
Законопроекти	2236

По дневния редъ:

Законопроекти: 1. За отпускане заемъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка въ размеръ на 770.000.000 л., отъ крето 260.000.000 л. подъ гаранция на държавата, за разни държавни и фондови нужди (Второ четене) 2236

2. За отстъпване таромъ на настоятелството на читалище „Братя Миладинови“ въ гр. Петричъ, държавното мѣсто отъ 276-50 кв. м., ведно съ старата джамийска страда върху негс, съставляващо частъ отъ кварталъ 216 по плана на сѣщия градъ (Първо четене) 2238

Говорили:

Г. Кацаровъ	2238
Х. Мирски	2238

3. За отпечатване юбилейни пощенски марки по случай IX юнашки съборъ (Първо четене) 2238

Говорили:

Г. Кръстевъ	2239
Х. Мирски	2239

4. За измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за признаване въ царството дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения (Първо и второ четене) 2239, 2240

Говорили:

Х. Мирски	2240
М-ръ Б. Филевъ	2240

5. За допълнение на чл. 313 отъ закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ (Първо четене) 2241

6. За освобождаване отъ акцизъ градобитния материалъ отъ реколтата 1938 г., изваренъ съгласно VIII-то постановление на Министерския съветъ, протоколъ № 124, отъ 15 септемврий 1938 г. (Първо четене) 2241

Говорили:

К. Аневъ	2242
Н. Атанасовъ	2244

7. За измѣнение бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1939 бюджетна година (Първо четене) 2244

8. За увеличение производството на фуража, лена и картофитѣ (Поправка)

Предложения: 1. За пиремане на служба по-ведомството на Св. Синодъ на Българската православна църква духовни лица, чужди поданици (Приемане) 2244

2. За продължение сроковетѣ на нѣкои временно вноси и вноси декларации (Приемане) 2245

Говорили:

Х. Мирски	2250
Петко Стояновъ	2251
С. Станчевъ	2252
М-ръ Д. Божиловъ	2253

3. За приемане дарението извършено отъ Пани Стояновъ Момчевъ за въ полза на държавата—Главно дирекция на народното здраве (Приемане) 2253

Дневенъ редъ за следващото заседание 2254

Председателствувалъ Димитъръ Пешевъ: Присъствувать нужниятъ брой народни представители. Обявавамъ заседанието за открито.

(Отсутствувать народнитѣ представители: Бѣлю Келешевъ, Георги Миковъ, Димитъръ Нейковъ, Динко Тодоровъ, Дойко Петковъ, Еню Клянтевъ, Еню Поповъ, Иванъ Халаджевъ, Иванъ Балканджиевъ, Йорданъ Русевъ, д-ръ Кънчо Милашовъ, Михайлъ Донсузовъ, Стефанъ Станевъ)

Председателството има да направи следнитѣ съобщения. Разрешени сѣт отпуски на следнитѣ народни представители:

на г-нь Димитъръ Нейковъ — 1 день, за 25 т. м.;
на г-нь Динко Тодоровъ — 1 день, за 25 т. м.;
на г-нь Иванъ Балканджиевъ — 1 день, за 25 т. м.;
на г-нь Стефанъ Станевъ — 1 день, за 25 т. м.;
на г-нь Еню Клянтевъ — 3 дни, за 25, 26 и 27 т. м.;
на г-нь Михайлъ Донсузовъ — 3 дни, за 25, 26 и 27 т. м.

Постъпили сѣт следнитѣ питания: Отъ горноджумайския народенъ представител г-нь Михайлъ Стойковъ до г-нь министра на вътрешнитѣ

работи и народното здраве, относно утвърдението кандидатурата на Н. Хайдуковъ за общински съветникъ въ гр. Горна-Джумая.

Отъ севлиевския народенъ представител г-нь Стефанъ Минковски до г-нь министра на народното просвѣщение, относно възпрепятстването на г-нь проф. Димитъръ Михалчевъ да изнесе сказкатъ си на конференцията на учителското просвѣтно дружество въ гр. Севлиево и народния университетъ „Развитие“ въ сѣщия градъ на 2 и 3 априль т. г.

Отъ ломския народенъ представител г-нь Парашкевъ Забунувъ до г-нь министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, противъ кмета на с. Долно Церовене, Ломско.

Отъ софийския народенъ представител г-нь Божиновъ до г-нь министра на вътрешнитѣ работи и народното здраве, относно разглеждане законопроекта за уреждане собствеността на бездомницитѣ и бѣжанцитѣ.

Постъпили сѣт: Отъ министерството на финанситѣ (Главно дирекция на държавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове)

предложение за прекратяване месечното държавно пособие от 2.500 лева, отпуснато на Яковъ Александровичъ Ляховски.

Отъ Министерството на финанситъ (Главна дирекция на държавните и на гарантиранитъ отъ държавата дългове) предложение за отпускане еднократни помощи отъ държавата на нѣкои лица.

Отъ Министерството на финанситъ (Финансова инспекция, служба държавни вземания) предложение за одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 16 мартъ г. г.

Отъ Министерството на финанситъ (отдѣлъ за митницитъ) предложение за връщане на братя Гесргиеви, а. д., Габрово, погрѣшно платеното вносно мито и други данъци и такси на сума около 46.000 л. за 2.520 кгр. прежда памучна № 22, внесена съ вносна декларация № 7096 отъ 6 декемврий 1938 г. на Варненската митница.

Отъ Министерството на финанситъ (отдѣлъ за митницитъ) предложение за отпускане сумата 179.354 л. на фирмата Христо Р. Бобчевъ и синове, Габрово.

Отъ Министерството на финанситъ (отдѣлъ за митницитъ) предложение за облагане съ мито на внесенитъ съ вносни декларации № № 382 и 409 отъ 1938 г. на Русенската митница, дараци и части за такива, по режима, който е билъ въ сила преди 13 ноемврий 1937 г.

Отъ Министерството на земедѣлието и държавнитъ имоти предложение за одобрение XIV постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 15 априлъ 1939 г., протоколъ № 49.

Отъ Министерството на финанситъ (отдѣлъ за прѣжитъ данѣци) законопроектъ за одобрение и приложение на спогодбата, постигната между държавата и производителното кооперативно сдружение „Тракийска кооперативна захаръ“ въ гр. София.

Отъ Министерството на финанситъ (Дирекция за държавния бюджетъ и отчетностъ) законопроектъ за допълнителенъ бюджетенъ кредитъ въ размѣръ на 10.000.000 л., по бюджета на Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата за 1939 г.

Отъ Министерството на финанситъ (Дирекция на държавнитъ дългове) законопроектъ за измѣнение на наредбата-законъ за крайния срокъ по изплащане стойността на ликвидирани имоти на бѣжанцитъ, преселили се въ Гърция, съгласно конвенцията между България и Гърция, относно свободата за емиграция на малцинствата.

Отъ Министерството на финанситъ (Дирекция на държавния бюджетъ и отчетностъ) законопроектъ за измѣнение и допълнение бюджета на Министерството на търговията, промишлеността и труда за 1939 бюджетна година.

Отъ Министерството на финанситъ (Отдѣление държавни пенсии) законопроектъ за прехвърляне народната пенсия на покойния Нено Яковъ Делибалтовъ върху съпругата му Стояна Якова Делибалтова.

Отъ Министерството на земедѣлието законопроектъ за измѣнение наредбата-законъ за Българската земеделска и кооперативна банка. „Държавенъ вестникъ“, бр. 163, отъ 18 октомврий 1934 г.

Питанията ще бждатъ изпратени на г-да министръ за отговоръ, а законопроектитъ и предложенията ще бждатъ раздадени на г-да народнитъ представители и ще се поставятъ на дневенъ редъ.

Пристъпваме къмъ първа точка отъ дневния редъ:

ВТОРО ЧЕТЕНЕ ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ОТПУСКАНЕ ЗАЕМЪ ОТЪ БЪЛГАРСКАТА ЗЕМЕДѢЛСКА И КООПЕРАТИВНА БАНКА ВЪ РАЗМѢРЪ НА 770.000.000 Л., ОТЪ КОИТО 260.000.000 Л. ПОДЪ ГАРАНЦИЯ НА ДЪРЖАВАТА, ЗА РАЗНИ ДЪРЖАВНИ И ФОНДОВИ НУЖДИ.

Моля г-нъ докладчика да докладва законопроекта.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за отпускане заемъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка, въ размѣръ на 770.000.000 лева, отъ които 260.000.000 лева подъ гаранция на държавата, за разни държавни и фондови нужди.

Чл. 1. Разрешава се на Министерството на финанситъ да сключи, а на Българската земеделска и кооперативна банка да отпусне на същото заемъ въ размѣръ на 200.000.000 л., разпредѣлени така:

а) 170.000.000 л. за нуждитъ на Министерството на войната;

б) 30.000.000 л. за постройка на сгради, нуждни за гимназии и други институти, подведомствени на Министерството на народното просвѣщение.“

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ заглавието на законопроекта и чл. 1 тѣй, както се докладваха, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

„Чл. 2. Разрешава се на Главната дирекция на строежитъ да сключи, а на Българската земеделска и кооперативна банка да отпусне на същата заемъ въ размѣръ на 510.000.000 л., разпредѣленъ така:

а) 230.000.000 л. подъ гаранция на държавата, за нуждитъ на пътищата;

б) 260.000.000 л. за строежъ на желѣзопътни линии;

в) 20.000.000 л. за волни строежи и корекция на рѣки.“

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народни представители, които приематъ чл. 2 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

„Чл. 3. Разрешава се на Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата да сключи, а на Българската земеделска и кооперативна банка да отпусне на същата заемъ въ размѣръ на 30.000.000 л. за постройка на зимното пристанище въ гр. Русе и на ферибродта Русе—Гюргево.“

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ чл. 3 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

„Чл. 4. Разрешава се на фонда „Съдебни сгради“ при Министерството на правосъдието да сключи, а на Българската земеделска и кооперативна банка да отпусне на същата заемъ, подъ гаранция на държавата, въ размѣръ на 30.000.000 л. за нуждитъ на фонда.“

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ чл. 4 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

Чл. 5. Българската земеделска и кооперативна банка отпусна заемитъ при следнитъ условия:

а) банката ще открие отдѣлни текущи смѣтки на Министерството на войната, Министерството на народното просвѣщение, Главната дирекция на строежитъ, Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата и на фонда „Съдебни сгради“ при Министерството на правосъдието и при поискване отъ тѣхъ ще внася въ държавното съкровище за смѣтка на Министерствата на войната и на народното просвѣщение и въ съответнитъ смѣтки при Българската народна банка за другитъ дирекции и фонда „Съдебни сгради“ при Министерството на правосъдието, отдѣлни частични суми, до размѣръ на пълната сума на заемитъ, опредѣлени въ чл. чл. 1, 2, 3 и 4;

б) заемътъ ще носи лихва 6 1/2% върху частичнитъ суми отъ деня на получаването имъ;

в) последната частична вносна трѣбва да се изтегли най-късно до 31 декемврий 1940 година.“

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ чл. 5 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

„Чл. 6. Изтегленитъ суми до 31 декемврий 1940 година, увеличени съ изтеклитъ лихви, въ размѣръ на 6 1/2% годишно, платими шестмесечно върху частичнитъ суми отъ деня на получаването имъ, се превръщатъ на 1 януарий 1941 година въ анюитетни заеми, представлявани отъ облигации, носещи 6 1/2% годишна лихва, платима въ края на всѣко шестмесечие срещу купони, съ падежи 30 юний и 30 декемврий всѣка година.

Падежът на първия купон е 30 юний 1941 година".
Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приемятъ чл. 6 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

"Чл. 7. Облигациитѣ ще бѣдатъ на приносителя отъ по 1.000.000 л. всѣка, като за останалитѣ суми по-малки отъ 1.000.000 л. до покриване на отдѣлнитѣ общи суми на заемитѣ, се издаватъ облигации отъ по 100.000 л., а окзалитѣ се суми по-малки отъ 100.000 л., ще бѣдатъ платени на Българската земеделска и кооперативна банка въ брѣй.

Облигациитѣ ще съдържатъ главнитѣ постановления на настоящия законъ.

Облигациитѣ, издадени по чл. 1 и буква „в“ на чл. 2 ще носятъ факсимилиранитѣ подписи на министра на финанситѣ и главния директоръ на държавнитѣ и гарантиранитѣ отъ държавата дългове и ще бѣдатъ скрепени съ контролнитѣ и саморѣчни подписи на представители на Главната дирекция на държавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове и на Българската земеделска и кооперативна банка.

Облигациитѣ, издадени по чл. 2, буква „а“ и по чл. 4, които сѣ гарантирани отъ държавата, ще носятъ факсимилиранитѣ подписи на главния директоръ на държавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове и председателя на управителния съветъ на Главната дирекция на строежитѣ за облигациитѣ, издадени по чл. 2, буква „а“ и на председателя на комитета на фонда „Съдебни сгради“ при Министерството на правосъдието за облигациитѣ, издадени по чл. 4. Тия облигации ще бѣдатъ скрепени за контролъ съ саморѣченъ подписъ на представителя на Главната дирекция на строежитѣ, респективно на фонда „Съдебни сгради“.

Облигациитѣ, издадени по чл. 2, буква „б“ и чл. 3 ще носятъ факсимилиранитѣ подписи на министра на железницитѣ и пристанищата и главния директоръ на държавнитѣ и на гарантиранитѣ отъ държавата дългове и ще бѣдатъ скрепени за контролъ съ саморѣченъ подписъ на представителя на Министерството на железницитѣ и пристанищата.

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приемятъ чл. 7 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

"Чл. 8. Погасяването на облигациитѣ ще се извършва шестмесечно, въ срокъ отъ 15 години, на 30 юний и 30 декемврий всѣка година, по реда на нумерата на облигациитѣ, споредъ една таблица, отпечатана на гърба имъ, съдържаща приблизително равни шестмесечия за погасяването и дивидента.

Първото погасяване ще се извърши на 30 юний 1941 година".

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приемятъ чл. 8 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

"Чл. 9. Купонитѣ съ изтекълъ падежъ и подлежащитѣ на погасяване облигации се изплащатъ отъ Българската народна банка. Изплащането на облигациитѣ става едновременно съ съответния наситилъ купонъ.

Представенитѣ за изплащане облигации трѣбва да бѣдатъ придружени съ всички купони, падежътъ на които не е настѣпилъ на опредѣлената за плащане дата; стойността на непредставенитѣ купони се спада отъ капиталъ, който следва да се изплати на приносителя.

За службата по заема Българската народна банка получава комиссиона 1/2% върху номиналната стойностъ на изплатенитѣ облигации и 1% върху изплатенитѣ купони съ изтекълъ падежъ".

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приемятъ чл. 9 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

"Чл. 10. Необходимитѣ кредити за изплащане лихвитѣ и погасяенията по отдѣлнитѣ заеми, включително комиссиона, на Българската народна банка, се предвиждатъ ежегодно:

За заемитѣ по чл. 1 и чл. 2, буква „в“ въ бюджета на Държавнитѣ дългове; за заема по чл. 2, буква „а“ въ бюджета на Главната дирекция на строежитѣ;

За заемитѣ по чл. 2, буква „б“ и чл. 3 въ бюджета на Главната дирекция на железницитѣ и пристанищата;

За заема по чл. 4 въ бюджета на фонда „Съдебни сгради“ при Министерството на правосъдието."

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приемятъ чл. 10 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

"Чл. 11. Облигациитѣ се освобождаватъ отъ всѣкакви сегашни и бъдещи държавни и други данѣци, такси, бери, гербовъ налогъ и пр., а лихвитѣ отъ тѣхъ — отъ прѣжнитѣ данѣци по наредбата-законъ за данѣка върху приходитѣ, както и отъ всички други сегашни и бъдещи данѣци и гербовъ налогъ".

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приемятъ чл. 11 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

"Чл. 12. Неизлѣзлитѣ въ погасяване облигации се приемятъ по номиналната имъ стойностъ за залогъ и гаранция, съгласно закона за бюджета, отчетността и предприятитѣ".

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приемятъ чл. 12 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

"Чл. 13. Непредставенитѣ за изплащане купони въ продължение на 5 години отъ деня на падежа имъ се покриватъ съ давностъ въ полза на държавното съкровище, респективно съответнитѣ бюджети. Тоя срокъ за погасянитѣ облигации е 15 години".

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приемятъ чл. 13 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ д-ръ Петко Балкански: (Чете)

"Чл. 14. Заемътъ отъ 170.000.000 л., предвиденъ въ чл. 1 за Министерството на войната, се приспада отъ разрѣшения кредитъ на сѣщето министерство съ законъ, обнародванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 248, отъ 7 ноемврий 1938 година".

Безъ измѣнение.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приемятъ чл. 14 тѣй, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Законътъ за отпускане заемъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка въ размѣръ на 770.000.000 л., отъ които 260.000.000 л. подъ гаранция на държавата, за разни държавни и фондови нужди, е приетъ окончателно.

Минаваме на точка втора отъ дневния редъ:

ПЪРВО ЧЕТЕНЕ ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ОТСТЪПВАНЕ ДАРОМЪ НА НАСТОЯТЕЛСТВОТО НА ЧИТАЛИЩЕ „БР. МИЛАДИНОВИ“ ВЪ ГР. ПЕТРИЧЪ ДЪРЖАВНОТО МѢСТО ОТЪ 276-50 КВ. МЕТРА, ВЕДНО СЪ СТАРАТА ДЖАМИЙСКА СГРАДА ВЪРХУ НЕГО, СЪСТАВЛЯВАЩО ЧАСТЪ ОТЪ КВАРТАЛЪ 216 ПО ПЛАНА НА СЪЩИЯ ГРАДЪ.

Моля г-нъ секретаря да прочете законопроекта.

Секретарь Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за отстъпване даромъ на настоятелството на читалище „Братя Миладинови“ въ гр. Петричъ държавното мѣсто отъ 726-50 кв. метра, ведно съ старата джамийска сграда върху него, съставляващо частъ отъ кв. 216 по плана на сѣщия градъ.

Г-да народни представители!

Презъ 1919 година е билъ предаденъ за ползуване на читалището „Бр. Миладинови“ въ гр. Петричъ държавниятъ имотъ, състоящъ се отъ старата джамийска сграда, застроена върху 317-30 кв. метра, и дворно мѣсто 147-90 кв. метра, включващо се въ кв. 216 на сѣщия градъ.

Сградата е била ремонтирана и приспособена да служи за нуждитъ на читалището. Независимо отъ това, направена е и пристройка, която се използва за читалня. За всички ремонти и пристройки читалището е изразходвало повече отъ 250.000 лева.

Петричкитъ общински съветъ съ протоколъ № 12 отъ 2 февруарий 1938 г. ходатайствува да се отстъпнѣ на читалището безвъзмездно държавното мѣсто и сградата, попадащи въ кв. 216 по плана на града, понеже въ сѣщия кварталъ и общината притежава мѣста, които отстъпила на сѣщото.

Петричкото читалище „Бр. Миладинови“ е единствената организация въ града, която проявява най-широка културно-просвѣтна дейность върху гражданството.

Отъ 1919 година и до днесъ читалището ползува въпросния държавенъ имотъ като свой собственъ и е изразходвало срѣдства, надминаващи стойността му, безъ да сѣ изпълнени формалноститъ по отстъпването.

Като имамъ предвидъ целитъ на читалището, намирамъ за уместно да се удовлетвори молбата на петричкото читалище „Бр. Миладинови“, като му сѣ отстъпи даромъ държавно мѣсто отъ 726-50 кв. м., ведно съ сградата върху него, съставляващо частъ отъ кв. 216 по плана на гр. Петричъ.

Моля ви, г-да народни представители, да гласувате предложения законопроектъ.

Гр. София, 14 априлъ 1939 г.

Министъръ: Из. Багряновъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за отстъпване даромъ на настоятелството на читалище „Бр. Миладинови“ въ гр. Петричъ, държавното мѣсто отъ 726-50 квадратни метра, ведно съ старата джамийска сграда върху него, съставляващо частъ отъ кв. 216 по плана на сѣщия градъ.

Членъ единственъ. Отстъпва се даромъ на настоятелството на читалище „Братя Миладинови“ въ градъ Петричъ държавниятъ имотъ, състоящъ се отъ 726-50 квадратни метра и находяща се върху него стара джамийска сграда, съставляващо частъ отъ кв. 216 по плана на сѣщия градъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата г-нъ Георги Кацаровъ.

Георги Кацаровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Фактически това праздно мѣсто, заедно съ старата постройка, днесъ читалището въ Петричъ го владѣе и то е похарчило надъ 300 хиляди лева, за да приспособи съществуващата сграда за своитъ нужди. Въпросътъ е тамъ, че не е изпълнена една формалность. Въ 1920 г. този имотъ е билъ отстъпенъ на читалището по закона за настаняване на бѣжанцитъ, обаче протоколътъ не е билъ утвърденъ и читалището сега, като не е собственикъ на този имотъ, не може да разполага съ него. Най-важното е, че не може да му се даде линия за новитъ постройки, които то проектира.

Следователно, по съображението, че фактически читалището има този имотъ, азъ ще моля да се гласува този законопроектъ отъ почитаемото Народно събрание.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Христо Мирски.

Христо Мирски: Г-да народни представители! Нѣмамъ нищо противъ целта на законопроекта да се отпусне това мѣсто и тая джамия на читалището „Братя Миладинови“ въ гр. Петричъ, обаче мотивитъ не съответствуватъ на закона. Има грѣшка, която трѣбва да се поправи отъ комисията. Въ мотивитъ пише, че въ кварталъ 216, където е това държавно мѣсто, и общината има свои мѣста, които

е отстъпила по-рано на читалището. А въ началото на мотивитъ е казано, че е билъ предаденъ за ползуване на читалището държавенъ имотъ, състоящъ се отъ стара джамийска сграда, построена върху 317-30 кв. м. и дворно мѣсто 147-90 кв. м. Значи, държавниятъ имотъ, който се отпуска на Петричкото читалище, не е, както е казано въ закона, 726-50 кв. м., но е всичко 465-20 кв. м., а останалото е общинско.

Независимо отъ това има и една друга грѣшка въ закона. Въ заглавието се казва, че се отпускатъ 276-50 кв. м., а въ текста на членъ единственъ е казано, че се отстъпватъ 726-50 кв. м.

Ето защо, като отиде законопроектътъ въ комисията, нека следъ съответна справка да се поправятъ тѣзи грѣшки.

И второ, имотътъ не трѣбва да се отстъпва на настоятелството на читалището, а трѣбва да се отстъпи на читалището, като юридическа личность.

Министъръ Иванъ Багряновъ: Съгласенъ съмъ съ предложението на г-нъ Христо Мирски.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тия отъ г-да народнитъ представители, които присматъ на първо четене законопроекта за отстъпване даромъ на настоятелството на читалище „Братя Миладинови“ въ гр. Петричъ държавното мѣсто отъ 276-50 кв. м., ведно съ старата джамийска сграда върху него, съставляващо частъ отъ кварталъ 216 по плана на сѣщия градъ, тъй, както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ ще отиде въ комисията.

Георги Кацаровъ: Нѣма защо да отива въ комисията. Има само една грѣшка въ заглавието.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Въ комисията ще се обясни.

Минаваме къмъ точка трѣта отъ дневния редъ:

ПЪРВО ЧЕТЕНЕ ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ОТПЕЧАТВАНЕ ЮБИЛЕЙНИ ПОЩЕНСКИ МАРКИ ПО СЛУЧАЙ IX ЮНАШКИ СЪБОРЪ.

Моля, г-нъ секретарътъ да го прочете.

Секретарь Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за отпечатване юбилейни пощенски марки по случай IX юнашки съборъ.

Г-да народни представители!

Презъ месецъ юний н. г. Съюзътъ на българскитъ гимнастически дружества „Юнакъ“ ще изнесе своя IX общъ юбилейенъ юнашки съборъ въ столицата.

Този IX съборъ, съвпадащъ съ навършване 40-годишния животъ на юнашката организация, ще бѣде изразъ и манифестация на народността българска тѣле на култура. По замисълъ и организация тоя юнашки съборъ ще бѣде по-вещественъ и по-многолюденъ отъ всички досега събори. На него ще участвуватъ юнашкитъ дружества отъ градове и села, на брой повече отъ 350, съ повече отъ 30.000 души свои членове.

Независимо отъ това, на събора ще гостуватъ и нѣколко хиляди соколи и соколки отъ славянскитъ страни.

Съборнитъ игри, които иматъ масовъ характеръ, поради участието на нѣколко хиляди души, ще се състоятъ на игрище „Юнакъ“ и затова налага се неговото довършване, приспособяване и подобрение.

Независимо отъ разходите за игрището, за изнасяне на събора сѣ необходими срѣдства за участващитъ юнаци и гости, за уреди и пособия, за позиви, афиши, плакати, значки, съборни карти, награди, билети и много други.

Изнасянето на този съборъ, поради слабитъ материални възможности на съюза „Юнакъ“, би било невъзможно, ако съюзътъ не получи известна парична помощъ отъ държавата.

Затова ви моля, г-да народни представители, да разгледайте и гласувате приложения проектъ-законъ, съ който се цели да се дадатъ материални срѣдства на една все-народна организация, ползуваща се съ обичая и довърнето на българския народъ и която съ рѣдка упоритость е работила за тѣлесното и гражданско възпитание на младежта вече 40 години.

Гр. София, 14 априлъ 1939 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за отпечатване юбилейни пощенски марки по случай IX юнашки съборъ.

Чл. 1. Разрешава се на министъра на финансите да отпечата юбилейни пощенски марки по случай IX юнашки съборъ въ размъръ на 3.000.000 л.

Отъ чистия приходъ отъ продажбата на тия марки 50% да се отстъпи на Съюза на българските гимнастически дружества „Юнакъ“ за довършване, приспособяване и подобрене съюзното игрище и покриване разходите по този съборъ.

Чл. 2. Пускането въ обращение на горните марки, срокътъ за продажбата имъ, а също и видовете и количествата по стойности да се определятъ отъ министъра на финансите, въ съгласие съ Главната дирекция на пощите.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Гето Кръстевъ.

Гето Кръстевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Азъ ще моля да ми позволите въ нѣколко минути само да спра вашето внимание върху този законопроектъ, който на пръвъ погледъ не включва въ себе си нѣкоя особеност, която да буди голѣмъ интересъ, но въ всѣки случай повдига известни въпроси, които сѣ отъ много важнѣтъ общественъ интересъ.

Иска се отъ насъ да гласуваме отпечатването на пощенски юбилейни марки въ размъръ на 3 милиона лева, положително отъ чистия приходъ отъ които се отпуска на организацията „Юнакъ“. Поводътъ да се отпусне тази сума е IX юнашки съборъ, който презъ месецъ юлий т. г. ще направи тази организация.

Г-да народни представители! Азъ си позволявамъ да спра вашето внимание върху законопроекта, защото, следъ като е констатирана необходимостта отъ отпечатването на тия юбилейни марки, струва ми се, че размърътъ, който е предвиденъ, е далечъ недостатъченъ за онази целъ, за която той е предназначенъ. Отъ законопроекта е видно, че тия срѣдства се искатъ, за да може да се изнесе IX съборъ на съюза „Юнакъ“. Отизи, които въ миналото сѣ проявили поне малко интересъ къмъ живота и дейността на тази организация, сигурно сѣ констатирали, че съборитъ на организацията „Юнакъ“ сѣ едни отъ най-многочисленитъ, едни отъ най-многолюднитъ, едни отъ най-тържественитъ, бихъ казалъ, събори, на които биха могли да съперничатъ само маневритъ на българската войска, но никол друга организация въ нашата страна. Самиятъ фактъ, че се събиратъ повече отъ 10—15 хиляди души на едно мѣсто, предполага очевидно много разходи. И понеже това не е по силата на тая организация, тя се е адресирала къмъ Министерството на финансите и нейната молба, да биде внесенъ този законопроектъ, е била възприета.

Предвижда се, отъ друга страна, игрището „Юнакъ“, което си е спечелило реномето на националенъ стадионъ въ нашата страна, да биде подобро, да биде приспособено за този именно съборъ. Това приспособяване, г-да народни представители, е отъ такъвъ характеръ и отъ такъвъ мащабъ, че трѣбва да се изживятъ много срѣдства за него. Трѣбва да се направи единъ дренажъ, трѣбва да се отводни мѣстото, трѣбва да се направя ниста, трѣбва да се направятъ още много съоръжения, за да може IX съборъ на съюза „Юнакъ“ да биде поне такъвъ, каквито бѣха досегашнитъ събори. Държи се смѣтка не само за количеството на юнашитъ, които ще дойдатъ, но и за факта, че винаги нашитъ юнашки събори сѣ посещавани и отъ соколитъ на съседнитъ страни, не по-малко отъ 2—3 хиляди души. Ето защо срѣдствата, които бихме поставили на разположение на съюза „Юнакъ“ за тая целъ, тъй както сѣ предвидени въ законопроекта, сѣ съвършено недостатъчни.

И азъ, като считамъ, че за г-да народнитъ представители не е тайна коя е юнашката организация — единствената организация, която има щастието да празнува своя 40-годишенъ юбилей, една организация, която половинъ вѣкъ работи изключително въ полза на българския народъ, една организация, която 40 години вече насажда тѣлесно и нравствено възпитание въ тази страна — убеденъ съмъ, че народното представителство ще погледне съ добро око на нея, ще разбере всичкото значение на този съборъ и ще биде щедро въ отпускането на по-голѣма сума. Ето защо азъ моля почитаемото народно представителство да приеме на първо четене законопроекта, следъ което да отиде въ комисията, където да се реши 3-тъ милиона лева пощенски марки да бждатъ отстъпени изцѣло за нуждитъ на съюза „Юнакъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Христо Мирски.

Христо Мирски: Г-да народни представители! Азъ нѣмамъ нищо противъ отпускането на тая сума на единъ съюзъ, който има толкова много заслуги. Но азъ вземамъ поводъ отъ тоя законопроектъ, за да кажа нѣколко думи по поводъ издаването въ България на юбилейни марки по разнитъ случаи. Защото азъ не бихъ желалъ, докато съмъ живъ, да чета втори пътъ това, което четохъ въ в. „Днесъ“, въ броя му отъ 8 февруарий 1939 г., въ она отдѣлъ, който дава сведения за марки. Тамъ се казва, че е билъ издаденъ единъ специаленъ блокъ, само въ 20 екземпляра, отъ юбилейнитъ марки и отъ този ограниченъ брой на тия блокове били дадени по единъ и на г-да министритъ. Сега тия блокове се предлагали по 40 хиляди лева единиятъ. За да се запази престижътъ на министритъ, които и да бждатъ тѣ, при издаването на юбилейни марки, не бихъ желалъ г-да министритъ да запазватъ за себе си такива марки, та да се хроникиратъ въ вестниците работи, които излагатъ претяжия на правителството.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тия отъ г-да народнитъ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за отпечатване юбилейни пощенски марки по случай IX юнашки съборъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събрането приема. Законопроектътъ отива въ комисията.

Минаваме къмъ точка четвърта отъ дневния редъ —

ПЪРВО ЧЕТЕНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ИЗМѢНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА НАРЕДБАТА-ЗАКОНЪ ЗА ПРИЗНАВАНЕ ВЪ ЦАРСТВОТО ДИПЛОМИ ОТЪ ЧУЖДЕСТРАННИ ВИСШИ УЧЕБНИ ЗАВЕДЕНИЯ.

Моля г-нъ секретаря да го прочете.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за признаване въ царството дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения.

Г-да народни представители!

Въ наредбата-законъ за признаване въ царството дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения е отбелязано, че по отношение курсъ на ученето въ висшитъ технически училища законътъ се прилага само спрямо ония лица, които сѣ постъпили на учение въ чуждестранно висше учебно заведение следъ 1 ноемврий 1934 г.

Следователно, дипломитъ на тия лица, които сѣ започнали своето следване отъ 1928 г. до 1 ноемврий 1934 г., се признаваха по закона на Министерството на о. с. п. и благоустройството отъ 1928 г.

При това положение дипломитъ на ония лица, които бѣха завършили висши технически училища съ 3-годишенъ курсъ — каквито сѣ училищата въ Франция — не се признаваха. Стана нужда да се допълни въпросната наредба-законъ, за да се признае висшето образование на тия, които сѣ завършили висши технически училища съ 3-годишенъ курсъ следъ 1928 г., но сѣ прекарвали и четвърта година въ практика.

Постановленията на наредбата-законъ отъ 1934 г. засегнаха всички лица, които сѣ завършили технически училища преди 1 ноемврий 1934 г., т. е. подъ нея попаднаха и тия лица, които сѣ започнали и завършили своето учение при старитъ закони на Министерството на о. с. п. и благоустройството отъ 1911 г. и 1928 г. При това положение, за да не се дава обратна сила въ такъвъ широкъ обсегъ, налага се същата наредба-законъ да се видоизмѣни и допълни, въ смисълъ, че постановленията на чл. I отъ наредбата-законъ за признаване въ царството на дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения ще се отнасятъ и до ония лица, които сѣ започнали своето следване следъ 1 декемврий 1928 г. и преди 1 ноемврий 1934 г.

Освенъ това, на тия лица, които сѣ започнали своето следване въ горния промеждутъкъ отъ време, следва да се зачитатъ и подготвителнитъ години, ако иматъ документъ за следването на такива, тъй като същитъ лица сѣ постъпили да следватъ по силата на закона отъ 1928 г., гдето не е казано, че подготвителната година не се зачита и, следователно, самитъ студенти не сѣ знаели, че по новата наредба-законъ отъ 28 мартъ 1935 г. не ще имъ се признава тая година.

Отъ друга страна, трѣбва да се отбележи, че нуждата отъ учители по тѣлесно възпитание съ висше образование е извънредно голѣма. Засега въ гимназитъ учителствуватъ само 10 души съ висше образование, отъ които 6 души въ София и 4 души въ провинцията. Останалитъ учи-

телски мѣста, на брой 120, се заематъ отъ редовни гимназиални учители, които иматъ само сръдно образование и сѣ следвали краткотрайни (5—7 месеца) курсове за подготовка на учители по тѣлесно възпитание. Тѣзи учители не притежаватъ качества, които се изискватъ отъ гимназиалния учител. Като се вземе предвидъ, че единствената отъ всички дисциплини, застъпени въ нашитѣ сръдни училища, за които нѣмаме висше училище за подготовка на учители, е тѣлесно възпитание, ясно е, че ще очакваме, може би още за дълго време, висшисти отъ странство. Почти въ всички европейски страни, включително и нашитѣ съседи Гърция и Румъния, има висши училища по тѣлесно възпитание. Въ нѣкои отъ тѣхъ курсътъ на учението е 3-годишенъ (6 семестра).

При това положение, за да се улеснятъ младежи да завършатъ въ странство висше образование по тѣлесно възпитание, трѣбва да се допълни и забележката къмъ чл. 1 отъ наредбата-законъ за признаване въ царството дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения съ текстъ, който да признава за висше и образованието, добито въ висши учебни заведения съ курсъ отъ 3 години (6 семестра) не само по търговия, земледѣлство, музика, право и социални науки, но и по тѣлесно възпитание, разбира се, само за ония страни, въ които това образование е признато за висше.

Като ви представямъ приложения законопроектъ за целта, моля ви, г-да народни представители, да го разгледате и приемете.

Гр. София, априлъ 1939 г.

Министъръ на народното просвѣщение: Б. Филовъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за признаване въ царството дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения.

§ 1. Въ алинея втора на чл. 1, следъ думитѣ: „въ сѣщитѣ училища“, прибавятъ се думитѣ: „или въ училища отъ сѣщия видъ и специалностъ“.

§ 2. Забележката къмъ чл. 1 става забележка I-ва, като въ нея следъ думата „право“ се заличава думата „и“, а следъ думитѣ „социални науки“ се прибавя „и тѣлесно възпитание“.

Къмъ чл. 1 се прибавя следната забележка II: „Могатъ да бъдатъ легализирани и дипломитѣ на завършилитѣ висши технически училища въ странство съ 3-годишенъ курсъ, следването въ които училища предвижда задължително, съ или безъ конкурсъ, едногодишенъ подготвителенъ курсъ, ако кандидатътъ представи документъ отъ училището, че действително е следвалъ тази подготвителна година и следъ това редовния 3-годишенъ курсъ. Легализиратъ се сѣщо дипломитѣ на лица, завършили пълния 3-годишенъ курсъ на висше техническо училище съ задължителенъ едногодишенъ подготвителенъ курсъ, ако преди това сѣ прекарвали най-малко два семестра въ друго висше учебно заведение отъ подобенъ или сроденъ видъ съ училището, въ което сѣ завършили, и тѣзи семестри сѣ имъ признати като подготвителенъ курсъ. Легализиратъ се и дипломитѣ на завършилитѣ чуждестранни висши технически училища съ 3-годишенъ курсъ, постѣпването въ които става съ конкурсъ, при особена програма.“

Чуждестраннитѣ висши технически училища съ 3-годишенъ курсъ и една задължителна подготвителна година, както и училищата съ задължителенъ конкурсенъ изпитъ при постѣпване, които ще се признаватъ за висше, се опредѣлятъ предварително съ списъкъ по споразумение между чуждестранното и българското правителства. Въ списъка се отбелязватъ училищата, които чуждата държава признава за висши технически, даващи еднакви и неограничени права на завършилитѣ ги на свободна техническа практика и заемане държавна служба било съ конкурсъ или други формалности, или безъ такива. Този списъкъ се одобрява отъ министъра на народното просвѣщение, следъ като се вземе и мнението на Върховния технически съветъ при Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

§ 3. Въ забележката къмъ т. 9 на чл. 3 се прибавя нова алинея трета. Титулитѣ, на които даватъ право легализирани дипломи на техницитѣ, се опредѣлятъ отъ комисията, като при нужда се взема предварително мнението на Върховния технически съветъ при Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството.

§ 4. Алинея трета на чл. 9 се измѣня така:

Съ завършилитѣ висши технически училища съ 3-годишенъ курсъ, които сѣ започнали учението си следъ 1 декемврий 1928 г., но преди 1 ноемврий 1934 г., се постѣпва съгласно забележка II къмъ чл. I.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Христо Мирски.

Христо Мирски: Г-да народни представители! Вземамъ поводъ отъ този законопроектъ, за да обърна вниманието ви и да помоля г-нъ министъра на народната просвѣта и г-нъ министъра на вътрешнитѣ работи да се занимаватъ и съ легализиране дипломитѣ на ония аптекари, които сѣ свършили въ странство, безъ да сѣ имали предварителенъ стажъ. Тѣхнитѣ дипломи сега не се легализиратъ, а тѣ сѣ заварени отъ закона като студенти, тѣ не сѣ могли да знаятъ, че предварително трѣбва да стажуватъ, за да имъ се легализиратъ дипломитѣ. Трѣбва и този въпросъ да бъде уреденъ. Има маса такива младежи, които сѣ харчили пари, а сега стоятъ въ неизвестностъ и не могатъ да бждатъ полезни.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за признаване въ царството дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Има думата г-нъ министърътъ на народното просвѣщение.

Министъръ Богданъ Филовъ: Г-да народни представители! Ще ви моля да се съгласите да се приеме този законопроектъ по спешностъ и на второ четене.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има предложение отъ г-нъ министъра на народното просвѣщение, законопроектътъ да се приеме по спешностъ и на второ четене. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-нъ секретаря да прочете законопроекта на второ четене.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за признаване въ царството дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения.

§ 1. Въ алинея втора на чл. 1, следъ думитѣ: „въ сѣщитѣ училища“, прибавятъ се думитѣ: „или въ училища отъ сѣщия видъ и специалностъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ заглавието на законопроекта и § 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

§ 2. Забележката къмъ чл. 1 става забележка I, като въ нея следъ думата „право“ се заличава думата „и“, а следъ думитѣ „социални науки“ се прибавя „и тѣлесно възпитание“.

Къмъ чл. 1 се прибавя следната забележка II: „Могатъ да бъдатъ легализирани и дипломитѣ на завършилитѣ висши технически училища въ странство съ 3-годишенъ курсъ, следването въ които училища предвижда задължително, съ или безъ конкурсъ едногодишенъ подготвителенъ курсъ, ако кандидатътъ представи документъ отъ училището, че действително е следвалъ тази подготвителна година и следъ това редовния 3-годишенъ курсъ. Легализиратъ се сѣщо дипломитѣ на лица, завършили пълния 3-годишенъ курсъ на висше техническо училище, съ задължителенъ едногодишенъ подготвителенъ курсъ, ако преди това сѣ прекарвали най-малко два семестра въ друго висше учебно заведение отъ подобенъ или сроденъ видъ съ училището, въ което сѣ завършили, и тѣзи семестри сѣ имъ признати като подготвителенъ курсъ. Легализиратъ се и дипломитѣ на завършилитѣ чуждестранни висши технически училища съ 3-годишенъ курсъ, постѣпването въ които става съ конкурсъ, при особена програма.“

Чуждестраннитѣ висши технически училища съ 3-годишенъ курсъ и една задължителна подготвителна година, както и училищата съ задължителенъ конкурсенъ изпитъ при постѣпване, които ще се признаватъ за висше, се опредѣлятъ предварително съ списъкъ по споразумение между чуждестранното и българското правителства. Въ списъка се отбелязватъ училищата, които чуждата държава признава за висши технически, даващи еднакви и неограничени права на завършилитѣ ги на свободна техническа практика

и заемане на държавна служба било съ конкурсъ или други формалности, или безъ такива. Този списъкъ се одобрява отъ министра на народното просвѣщение, следъ като се вземе и мнението на Върховния технически съветъ при Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата г-нъ министърътъ на народното просвѣщение.

Министъръ Богданъ Филвъ: Г-да народни представители! Ще ви моля да се съгласите да се направи една малка редакционна поправка на § 2. Въ началото на алинея втора на тоя параграфъ се казва: „Могатъ да бждатъ легализирани и дипломитѣ . . .“ и т. н., а въ срѣдата на същата алинея се казва: „Легализиратъ се също дипломитѣ . . .“ За единство, би трѣбало и горе да се каже като тукъ, въ императивна форма: „Легализиратъ се“, вмѣсто „Могатъ да бждатъ легализирани“. Така, както сега е редактирана тази алинея, може да се добие впечатление, че комисията, която е работила законопроекта, е искала да каже, че могатъ и да не бждатъ легализирани дипломитѣ, а това не е било намѣреното на комисията. По тази причина, за по-голяма яснота, предлагамъ думитѣ „Могатъ да бждатъ легализирани“ да се замѣнятъ съ думитѣ: „Легализиратъ се“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Г-да народни представители! Г-нъ министърътъ на народното просвѣщение прави предложение въ алинея втора на § 2 началнитѣ думи: „Могатъ да бждатъ легализирани“ да се замѣнятъ съ думитѣ: „Легализиратъ се“. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ това предложение на г-нъ министра на народното просвѣщение, моля, да вдигнатъ рѣка Мнозинство, Събранieto приема.

Ще поставя на гласуване § 2. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ § 2, съ току-що приетото измѣнение по предложението на г-нъ министра на народното просвѣщение, моля, да вдигнатъ рѣка Мнозинство, Събранieto приема.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„§ 3. Въ забележката къмъ т. 9 на чл. 3 се прибавя нова алинея трета. Титулитѣ, на които даватъ право легализирани дипломи на техницитѣ, се опредѣлятъ отъ комисията, като при нужда се взема предварително мнението на Върховния технически съветъ при Главната дирекция на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ рѣка Мнозинство, Събранieto приема.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„§ 4. Алинея трета на чл. 9 се измѣня така:

Съ завършилитѣ висши технически училища съ 3-годишенъ курсъ, които съ започнали учението си следъ 1 декемврий 1928 г., но преди 1 ноемврий 1934 г., се постигва съгласно забележка II къмъ чл. 1“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ рѣка Мнозинство, Събранieto приема.

Законопроектътъ за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за признаване въ царството дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения е приетъ окончателно.

Минаваме къмъ точка пета отъ дневния редъ:

ПЪРВО ЧЕТЕНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЧЛ. 313 ОТЪ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНИТѢ ПРИВИЛЕГИИ, АКЦИЗИТѢ И ПАТЕНТИТѢ.

Моля г-нъ секретаря да го прочете.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за допълнение на чл. 313 отъ закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ.

Г-да народни представители!

Въ връзка съ износа на вина за чужбина, повдига се въпросътъ за снабдяване съ патентъ за правотъргуване съ спиртни питиета на едро лица, закупчици на вина, съ целъ за износъ за чужбина. Съ огледъ разпореденията на закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патен-

титѣ, тия лица следва да се снабдятъ съ патенти за правотъргуване съ спиртни питиета на едро на общо основание.

Като се има предвидъ, обаче, че за снабдяването съ такива патенти лицата следва да представятъ значителенъ брой документи, изискуеми се по различнитѣ фискални, санитарни, полицейски и други закони и наредби, че набавянето имъ отнема доста време, трудъ и разноски, както и заплащането на значителни суми за патенти за правотъргуване съ спиртни питиета на едро, и то за толкова износци склада, на колкото мѣста става покупката, складирането и продажбитѣ на вината и другитѣ спиртни питиета, което затруднява износа на вината и други спиртни питиета за чужбина, както и увеличава цената имъ, налага се, лицата, признати отъ Експортния институтъ за износители на вина и други спиртни питиета, да бждатъ освободени отъ патентъ за правотъргуване съ спиртни питиета на едро.

Останалитѣ неизнесени за чужбина вина и други спиртни питиета лицата износители могатъ да ги продаватъ на мѣстния пазаръ, като се снабдятъ съ патентъ за правотъргуване на едро въ минималния размѣръ по таблица VI на закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ и, по горензброенитѣ причини, безъ да представятъ нужнитѣ документи.

Съ огледъ на горензложеното е изготвенъ приложениетъ къмъ настоящето законопроекта за допълнение на чл. 313 отъ законъ за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ.

Предъ видъ на това имамъ честь да ви моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате въ текущата сесия настоящия законопроекта.

Гр. София, 13 априлъ 1939 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за допълнение на чл. 313 отъ закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ.

Членъ единственъ. Къмъ чл. 313 се прибавятъ следнитѣ нови алинеи:

Лицата, признати отъ Експортния институтъ за износители на вина или други спиртни питиета, се освобождаватъ отъ патентъ за правотъргуване съ спиртни питиета на едро, за закупуването на вина и други спиртни питиета и за продаването имъ за износъ въ чужбина.

Останалитѣ неизнесени за чужбина вина и други спиртни питиета лицата износители могатъ да ги продаватъ най-много на три пѣти на мѣстния пазаръ, като се снабдятъ съ патентъ за правотъргуване на едро въ минималния размѣръ по таблица VI на закона за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ, безъ да представятъ нужнитѣ документи“.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя законопроекта на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за допълнение на чл. 313 отъ законъ за държавнитѣ привилегии, акцизитѣ и патентитѣ, моля, да вдигнатъ рѣка Мнозинство, Събранieto приема.

Законопроектътъ се изпраща въ комисията.

Минаваме къмъ точка шеста отъ дневния редъ:

ПЪРВО ЧЕТЕНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТЪ АКЦИЗЪ ГРАДОБИТНИЯ МАТЕРИАЛЪ ОТЪ РЕКОЛТА 1938 г., ИЗВАРЕНЪ СЪГЛАСНО VII-ТО ПОСТАНОВЛЕНИЕ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТЪ, ПРОТОКОЛЪ № 124, ОТЪ 15 СЕПТЕМВРИЙ 1938 г.

Моля г-нъ секретаря да го прочете.

Димитъръ Търкалановъ: Кога ще разискваме върху законопроекта за печата, който е по-важенъ? Има и декларация на правителството, че тоя законопроектъ ще се внесе въ тая сесия.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: А всички тѣзи работи, които разглеждаме, безъ значение ли сѣ?

Димитъръ Търкалановъ: Това не казвамъ. Не сѣ безъ значение. Но ние искаме да се внесе и законопроектътъ за печата.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Вие имате чувство на уважение. Вис желаете само да внесете смутъ въ Събранieto.

Димитър Търкатанов: Имаме чувство на уважение. Но утре ще закрийте сесията, а законопроектът за печата не внасяте.

Петко Стоянов: При такива смутители на реда, какъ може да се говори за внасяне на законопроектът за печата!

Секретарь Стефанъ Стателюв: (Чете)

„МОТИВИ

към законопроект за освобождаване от акциз градобитния материал от реколта 1938 година, изварен съгласно VII-то постановление на Министерския съвет, протокол № 124, от 15.IX.1938 г.

Г-да народни представители!

От падналия през есента на 1938 г. силни градушки във някои от селата на Севлиежка, Великогърновска, Шуменска, Фердинандска, Луковитска и Асеновградска околии пострадаха много лозари-производители.

Още тогава своевременно почитаемият Министерски съвет намери за необходимо тѣ да бъдат подпомогнати, което тѣ направи съ VII-то си постановление от 15 септември 1938 г., протокол № 124, съ което се реши убитото от градушка грозде да се събере и извари на ракия, независимо от сроковете по закона за държавните привилегии, акцизът и патентът, и се обложи съ акциз като джибри, съ по 50 стотинки на 1 литър събран материал, без да се дѣли на вино и джибри.

След като се привърши гроздоберът въ цялата страна, стана ясно, че гроздовата реколта е изобилна и се наложих лозаритѣ да бъдат подпомогнати. Създаде се законът за подпомагане ценитѣ на вината от реколта 1938 г., съгласно който държавата закупува на твърда цена по 30 ст. спиртният градус 30.000.000—50.000.000 литри предимно слаба и подлежащи на разяване вина, които ще извари а спирт.

Пострадалитѣ от градушката лозари не ще могат да се ползват от облатитѣ на този закон, защото вследствие на градушката нѣмат вина, които да предложат, а малкото приготвени вина от градобитното грозде тѣ по силата на VII-то постановление на Министерския съвет извариха на ракия заедно съ другия градобитен материал, или съ консумирали въ домокинствата си.

При това положение налага се да се уеднакви положението на пострадалитѣ от градушката лозари съ това на неподастралитѣ, защото иначе първитѣ съ основание ще се считатъ несправдани не само отъ природната стихия, но и отъ разпорѣдлението на поменатия законъ. Това може да се постигне, като се разреши:

1. Да се освободи отъ заплащане на акциза по 50 стотинки на 1 литър събраният и изварен на ракия, съгласно VII-то постановление на Министерския съвет от 15 септември 1938 г., градобитен материал от реколта 1938 г.

2. Да се изкупятъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка за смѣтка на държавата по 35 стотинки спиртният градус всички останали палице въ избитѣ на лозаритѣ-производители ракии, получени при изваряването на градобитния материал от реколта 1938 г.

3. Платеният акциз на продаденитѣ вече ракии, добити от изваряването на убитото от градушка грозде, да се върне на продавачитѣ лозари.

4. Лицата, които съ закупили убитѣ от градушка гроздов материал, се освобождават отъ заплащане на акциза на този материал, понеже закупилитѣ съ задължени съ акциз при условие, че половината отъ следущия се акциз тѣ ще върнатъ на лозаритѣ продавачи на материала. Ако пъкъ акцизът за тия материали е вече платен, скъпият се връща на прекупчика-търговецъ при условие, че половината отъ него ще върне на продавачитѣ на материала.

По този начинъ пострадалитѣ от градушката лозари ще бъдатъ допѣкъ удовлетворени.

Като имате предвидъ горѣизложеното, имамъ честъ да ви моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате въ текущата сесия настоящия законопроектъ.

Гр. София, април 1939 г.

Министър на финанситѣ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за освобождаване отъ акциз градобитния материал от реколта 1938 г., изваренъ съгласно VII-то постановление на Министерския съвет, протокол № 124, от 15 септември 1938 г.

Членъ единственъ. Събраният и изварен на ракия съгласно VII-то постановление на Министерския съветъ протокол № 124/15 септември 1938 г., градоби-

тен материал от реколта 1938 г., се освобождава отъ заплащане на акциз по 50 стотинки на единъ литър.

Разреша се да се изкупятъ отъ Българската земеделска и кооперативна банка за смѣтка на държавата по 35 стотинки спиртният градус всички останали палице въ избитѣ на лозаритѣ-производители ракии, получени при изваряването на градобитния материал от реколта 1938 г.

Събраният акциз на продаденитѣ вече ракии, добити от изваряването на убитото от градушка грозде, да се върне на продавачитѣ лозари.

Лицата, които съ закупили убитѣ от градушка гроздов материал, се освобождават отъ заплащането на акциза на този материал при условие, че половината отъ следущия се акциз тѣ ще върнатъ на лозаритѣ продавачи на материала. Ако пъкъ акцизът за тия материали е вече платен, половината отъ него се връща на прекупчика-търговецъ, а другата половина — на продавачитѣ на материалитѣ чрезъ прекупчика.

Председателстващъ Димитър Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Косю Аневъ.

Косю Аневъ: (От трибуната) Г-да народни представители! Предъ васъ е представенъ за разглеждане и одобрение законопроектъ за освобождаване отъ акциз градобитния материал от реколтата 1938 г., изварен на ракия съгласно седмото постановление на Министерския съвет, протокол № 124 от 15 септември 1938 г. Той, както и седмото постановление на Министерския съвет, което одобрихте на 9 февруарий т. г., съ вследствие на падналия през есента на 1938 г. силни градушки въ някои от селата на Севлиежка, Великогърновска, Шуменска, Фердинандска, Луковитска и Асеновградска околии, от които пострадаха много лозаритѣ-производители.

Съ седмото си постановление Министерскиятъ съветъ обяви градобитното полууърло и полуразвадено грозде за материалъ за изваряване на ракия, понеже гроздето бѣше негодно за вино. А като таквъ, градобитниятъ материалъ по законъ трѣбваше да бѣде обложенъ съ 50 ст. акциз, който акцизъ остана да бѣде опростенъ отъ Народното събрание. Тогава Министерскиятъ съветъ, въ прѣки своето желание, не можеше да освободи градобитния материалъ напълно отъ цялия акцизъ, защото това е право само на Народното събрание. Това положение е изложено въ мотивитѣ къмъ проекто-решението за одобряване на седмото постановление на Министерския съветъ въ лѣвата колона на първата страница съ черни букви, където е казано следното — позволете да го цитирамъ: (Чете)

„Това бѣха възможнитѣ отстъпки отъ разпорѣдлението на закона за държавните привилегии, акцизът и патентът, които Министерскиятъ съветъ можеше да направи, като въпросътъ за освобождаване отъ акциз на материалитѣ, добити отъ градобитното грозде, се остави за разрешаване отъ Народното събрание“.

Като виждате, г-да народни представители, въпросътъ за освобождаване отъ акциз градобитниятъ материал е оставенъ да се разреши отъ васъ. Ето защо имайте добрината да обрнете по-сериозно внимание на въпроса, да го проумѣете и тогава да решите дали да подпомогнете страдащитѣ. И представениятъ ви днесъ за одобрение законопроектъ има именно за целъ да освободи изваренитѣ градобитни материали отъ акциза, съ което се уеднаквава положението на пострадалитѣ от градушката лозари съ това на неподастралитѣ. Това ще ви се изясни по-нататѣкъ отъ изложениято ми.

Смѣтамъ, г-да народни представители, за безцелно да говоря подробно за положението на лозарското сѣсловие и да разглеждамъ причинитѣ, които смъ го докарали. Това азъ сторихъ на 9 февруарий т. г. въ речта си тукъ прѣдъ васъ. Ще се задоволя само да го констатирамъ, като същевременно се постарая и да скицирамъ дѣзи причини.

Лозарското сѣсловие, както и много други сѣсловия отъ българския народъ, е въ тежко положение. Българското лозарско население изнемогва. По това споръ не може да има. Това му положение се дължи на несъответствието между дохода на лозаря, отъ една страна, и нарастването на неговитѣ разходи по издрѣжката на лозята и увеличението на нуждитѣ му — отъ друга. Вѣрвамъ да ми е известно, че старитѣ екстензивни системи въ лозаро-винарското производство въ продължение на единъ периодъ отъ 15—20 години постепенно се промѣняха, за да се замѣнятъ съ днешнитѣ по-интензивни, при което увеличението на разхода на лозаря при добиване лозарскитѣ продукти не съответствуваше на увеличението на прихода му, поради постоянното спадане цената на лозарскитѣ артикули. Българското лозарско сѣсловие изнемогва и поради

филоксера, която унищожи старите лозя и застави лозарите в кратко време да ги заместват с новите и скъпи американски лозя. Отрази се върху състоянието на нашето лозарско съсловие и следвоенната стопанска и финансова криза.

Че лозарите са изпаднали в бедствено положение говори и прокарването на закона за закупуване на вина от Б. з. к. банка, който закон приехме преди известно време. Та нали този закон имаше за цел: първо, да облекчи тежкото положение на лозаря, създадено от свръхпроизводството на вино и конкуренцията при пласмента му; второ, да затвърди една шо-голе добра цена на виненото производство и, трето, да снабди населението с средства за обработка на лозята? Всичко това говори, че горепоменатият закон е имал за главна цел да подобри положението на лозаря, като същевременно му се дават и необходимите средства за бъдещата му стопанска дейност.

Но, г-да народни представители, нека си зададем въпроса: всички лозари ли се ползват от облекченията по закона за закупуване на вина от Б. з. к. банка? На този въпрос трябва да си отговорим отрицателно, понеже лозарите, които пострадаха от градушка, от природни бедствия, не бяха засегнати от този закон. За тях не се предвидиха абсолютно никакви облекчения, защото този закон, който цели подобрене положението на лозарското съсловие, освобождава вината от акциз и възлага на Б. з. к. банка да закупува само вина от 30 ст. градус. Тогава как ще се подпомогнат лозарите, пострадали от градушка, когато те нямат вина или имат вино въобще с външен ограничено количество, предназначено предимно за собствени нужди? Та нали техният производство се събра много рано и по силата на седмото постановление на Министерския съвет от 15 септември 1938 г. се извърши всичко на ракия?

От горепосоченото много ясно личи, че лозарите, пострадали от природни бедствия, не са засегнати от закона за закупуване на вина от Б. з. к. банка, че те не могат да се ползват от неговите облаго, защото, повтарям, те не притежават вина, а производството им е обрънато въ ракия. Тук е и празнотата на този закон.

Но, г-да народни представители, нека си зададем въпроса: на кои трябва най-напред и най-много да се подпомогне? Дали на лозарите, пострадали от природни бедствия, или на лозарите неострадали? За да отговорим точно на този въпрос, за да подчертаем празнотата на по-рано прокарания закон за закупуване на вината от Б. з. к. банка и несправедливостта, създадена от него, нека видим: първо, какъв е доходът на единия и другия — на биятия от градушки лозар и небиятия — и, второ, нека видим какъв акциз следва да плати единият и другият на държавата.

Г-да народни представители! Един декаръ небито лозе даде средно 600 л. вино и 400 литри джибри, докато градобитното даде от 400 до 500 литри градобитен материал, годен отчасти само за ракия. От тук следва, че пострадалият от градушка лозар е получил 50% от минималната реколта. Невитото грозде даде от 18° до 24° захарност, а градобитното от 10° до 15° захарност. Значи, лозарят е пострадал и от по-лошото качество на гроздето. От друга страна, лозарят, пострадал от градушка, съгласно сега действащия закон за акциз, ще плати на държавата за 100 литри измърен градобитен материал по 50 стотинки на литър, всичко 50 л., и след изварката, понеже материалът нкъде даде над рандемана средно още 2°, за които следва да плати съгласно закона още по 8 стотинки на градус, ще плати още 16 л. за стот килограма. Значи, пострадалият от градушка лозар ще даде на държавата за 100 литри измърен градобитен материал всичко 66 л.

Нека сега видим какво дава другият, неострадалият от градушки лозар. От 100 литри измърен материал той получава 60 литри вино, което съгласно закона за закупуване на вина от Б. з. к. банка се освобождава от акциз — по 30 стотинки на литър. Той получава още и 40 литри джибри, материал за ракия, за който плаща по 50 ст. на литър или всичко 20 л.

От тук следва, че докато първият, пострадалият от градушки лозар, плаща на държавата за 100 литри измърен градобитен материал 66 л., вторият, неострадалият от градушки лозар, който е получил двойно по-голямо производство по количество и качество, е задължен да плати на държавата само 20 л. за 100 литри. Ясно е, прочее, че пострадалият от природни стихии лозар е задължен да заплати тройно по-голям акциз за 100 литри, въпреки че получава двойно по-малък доход от неострадалия лозар. Но ако той е несправ-

дан от природата, няма трябва да бъде несправдан и от държавната власт чрез създаденият от нея закон? Тази явна несправедливост, г-да, трябва да се премахне.

Г-да народни представители! Нека най-сетне хвърлим поглед и върху цените на лозарските продукти. Винаго се закупува от Б. з. к. банка по 30 стотинки ширтинат градус, а ракията с троен акциз и масфери по изварката днес се продава от 30 до 32 стотинки градусът. Дори няма кой да я купува. От горепосоченото се вижда напоследно, че справедливостта налага градобитните материали да бъдат освободени от всякакъв акциз и се подчетава ясно необходимостта да се възложи на Б. з. к. банка да закупува и ракиите, получени от градобитни материали, защото бедственият лозарско население има нужда от средства за бъдещата си стопанска дейност. Неговите нужди, били те духовни или материали, не могат да чакат евентуалното подобрене пазара на ракията. И лозарят, пострадал от градушка, има нужда от пари за работници, за син камък, вар и пр. А от къде ще ги вземе, когато няма кой да купи единственото му производство — ракията му — когато и Б. з. к. банка не я купува? Нима ще го оставим да отиде да моли търговците да купят ракията му на безценица? Съгласно положението може да се съгласят само безценните алчни търговци, но не и днешният български Парламент.

Г-да народни представители! Целта на представения ви законопроект е да запълни гореописаната от мене празнота, създадена чрез закона за закупуване на вина от Б. з. к. банка, и да премахне създадената от него несправедливост спрямо пострадалият от природни бедствия лозар.

Но понеже с последната алинея на представения ви за одобрение законопроект, в която е казано, че акцизът ще се връща чрез прекупчиците, се дава възможност на недобросъвестните прекупчици на градобитния материал да злоупотреби със свободения и възврънат акциз — а освобождаването от акциз има по-скоро за цел да подпомогне не търговците, а дребните лозари, продавачи на градобитни материали — то аз ви моля да се съгласите да се измени последната алинея на законопроекта. Тя гласи така: (Чете) „Лицата, които са закупили убит от градушка гроздов материал, се освобождават от заплащането на акциза на този материал, при условие, че половината от следения се акциз те ще върнат на лозарите продавачи на материала. Ако пък акцизът за тия материали е вече платен, половината от него се връща на прекупчика търговец, а другата половина — на продавача на материалите чрез прекупчика.“ Аз предлагам следния текст: (Чете) „Лицата, които са закупили убит от градушка гроздов материал, се освобождават от заплащането на акциза на този материал при условие, че те ще върнат на лозарите продавачи на материала по 30 стотинки на закупен от тях килограм градобитен материал посредством общинското управление. Ако пък акцизът за тия материали е вече платен, последният се връща на прекупчика търговец и лозарите продавачи на материала посредством общинското управление, като от освободения и възврънат акциз на лозарите продавачи на материала се даде по 30 стотинки на закупен от тях килограм градобитен материал, а остатъкът се дава на прекупчика търговец.“

Ако се остана сумит от опростения акциз да се връща на производителя посредством търговците, ще се даде възможност на последните да злоупотребяват, да ошеят дребните производители лозари. А това не бива да се допуска. Знайте, че търговецът ще гледа на всяка цена да остане въ неговия джоб освободеният акциз. А ние имаме за цел, както казах, да подпомогнем не търговците, а лозарите производители.

Накрай аз ви замолвам да гласувате с направената от мене корекция представения ви законопроект. Сигурен съм, че въ днешния български Парламент няма да се намери народен представител, който да гласува против този законопроект, защото това значи да гласува против справедливостта.

Завършвайки, аз подчертавам, че съгласуването на настоящия законопроект висе ще укрепи вратата на нашия народ въ държавната власт и ще отвори неговия поглед и внимание към стопанския фронт, където се твори материална мощ на нацията и се осигурява свободата и величието на България. (Ръкопляскания от присно и центъра)

Председателстващият Димитър Пенев: Има думата народният представител г-н Недялко Атанасов.

Недѣлко Атанасовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Съ внасянето на настоящия законопроектъ министърътъ на финансите г-нъ Божиловъ даде добъръ урокъ, че министрите, когато обещава предъ Парламента да внесатъ нѣкои законопроекти, трѣбва да изпълняватъ обещанието си. И азъ желая г-нъ Божиловъ да подчертае този урокъ предъ своите колеги министри, които сѣщо тъй направиха декларация, че ще внесатъ нѣкои много важни законопроекти, но и до днесъ още не ги виждаме внесени въ Парламента.

Дончо Узуновъ: Има време.

Недѣлко Атанасовъ: Такъвъ обещанъ законопроектъ, напр., е законопроектътъ за печата.

Дончо Узуновъ: Е, този печатъ!

Недѣлко Атанасовъ: Г-да народни представители! Искамъ да направя две практически бележки по законопроекта. Преждеговорившиятъ ви каза набързо много работи. Азъ ще подчертая само, че събраниятъ акцизъ върху продаденитѣ вече райки, добити отъ изваряване на убитото отъ градушка грозде, трѣбва да се върне на продавачитѣ лозари.

Г-нъ министърътъ на финансите, за да помогне на пострадалиятъ лозари, иска да имъ се върне акцизътъ именно сега, когато настѣва работниятъ сезонъ. Г-да народни представители! Вие знаете въ какви размѣри сѣ пострадали нѣкои краища отъ градобитнина. Много отъ лозаритѣ сѣ похарчили всичкитѣ си сръдства. Сега съ този законъ трѣбва да се гарантира безусловно връщането на акциза — което ще бѣде една малка помощъ за лозаря — защото данъчниятъ началникъ може да тури заповѣдь върху него за стари данѣци и по този начинъ една голѣма частъ отъ пострадалиятъ отъ градушка лозари да не получатъ нито единъ левъ отъ сумата, която следва да имъ бѣде върната.

Азъ моля г-нъ министъра да се съгласи, ако законопроектътъ отиде въ комисията, въ алинея трета на членъ единственъ да се прибави само думата „безусловно“. По този начинъ ще дадемъ една малка помощъ на лозаритѣ да си купятъ сивъ камъкъ и рафия сега, когато работниятъ сезонъ почва.

Втора една бележка, която искамъ да направя, е относно връщането на акциза чрезъ търговцитѣ, които сѣ закупували материалитѣ. Азъ имамъ на рѣка едно изложение отъ пострадалиятъ лозари, отъ което ще ви цитирамъ само нѣколко реда, за да видите какъ тѣ схващатъ този въпросъ. По това връщане на акциза по половина на продавача и на търговеца лозаритѣ казватъ следното: (Чете) „Това внесе голѣмъ смутъ въ производителитѣ. Законопроектътъ по този начинъ дава една непредвидена печалба на търговцитѣ, защото всички търговци сѣ закупували градобитното грозде на много ниска цена, като сѣ си правили смѣтката, че ще плащатъ съответния акцизъ. Тѣ своевременно извариха тия материали на спиртъ, безъ да плащатъ допълнителенъ акцизъ отъ 1.50 л. на литъръ, своевременно продадоха получения спиртъ още при високитѣ цени и по този начинъ отъ килограмъ градобитни материали, които закупили по 1 л., спечелили по 2.50 л. Така че за продаденото по гроздоберъ градобитно грозде на производителя не се прави никакво облекчение, а се дава нова печалба на търговцитѣ. Отъ друга страна, не е безинтересно да се има предвидъ, че по гроздоберъ сѣ продали реколтата си на търговцитѣ ония производители, които сѣ били най-злостопански, ония, които сѣ били най-бѣдни и сѣ имали най-голѣма нужда отъ сръдства“.

Ето тия именно лозари протестиратъ и искатъ търговцитѣ да не получатъ половината отъ акциза. Азъ съмъ съгласенъ съ предложението на преждеговорившиятъ ораторъ и моля г-нъ министъра да се съгласи въ комисията то да бѣде прието.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя законопроекта на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за освобождаване отъ акцизъ градобитния материалъ отъ реколтата 1938 г., изваренъ съгласно VII-то постановление на Министерския съветъ, протоколъ № 124, отъ 15 септември 1938 г., тъй както се прочете, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Минаваме къмъ следващата точка седма отъ дневния редъ:

ПЪРВО ЧЕТЕНЕ ЗАКОНОПРОЕКТА ЗА ИЗМѢНЕНИЕ БЮДЖЕТА НА МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ ЗА 1939 БЮДЖЕТНА ГОДИНА.

Моля г-нъ секретаря да прочете законопроекта.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1939 бюджетна година.

Г-да народни представители! Съ указъ № 120, отъ 10 априлъ 1938 г., „Държавенъ вестникъ“, брой 87, отъ 20 априлъ с. г., е разрешено отчуждаването на мѣсто за постройка сграда на Министерството на народното просвѣщение и за декоративно депо съ ателиета и работилница къмъ него за нуждитѣ на Народния театъръ.

Съгласно съ оценителния протоколъ, на собственицитѣ на мѣстата следва да се заплатятъ следнитѣ суми: на единия отъ собственицитѣ 17.089.380 л. и на втория 957.850 л., или всичко 18.047.230 л.

На първия отъ собственицитѣ е изплатена сума 8.200.000 л. отъ кредита по бюджета на държавата за 1938 бюджетна година и остава за изплащане обща сума още 9.847.230 л., отъ която на първия 8.889.380 л. и на втория — 957.850 л.

Само мѣстото на първия собственикъ е вече прехвърлено върху държавата отъ 1 януари 1939 г. и следва да му се изплати остатъкътъ отъ 8.889.380 л.

Като имате предвидъ горното, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и приемете представения ви тукъ законопроектъ.

Гр. София, априлъ 1939 г.

Управляващъ Министерството на финансите, министъръ на народното просвѣщение: **Б. Филовъ**

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1939 бюджетна година.

Членъ единственъ. Намалява се кредитътъ по § 1 отъ бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1939 бюджетна година съ сумата 8.889.380 л., съ които да се увеличи кредитътъ по § 11 на сѣщия бюджетъ“.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще го поставя на гласуване. Тѣзи отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ на първо четене законопроекта за измѣнение бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1939 бюджетна година, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събраниято приема.

Минаваме къмъ следващата точка осма отъ дневния редъ:

ОДОБРЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ПРИЕМАНЕ НА СЛУЖБА ПО ВЕДОМСТВОТО НА СВ. СИНОДЪ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА. ДУХОВНИ ЛИЦА, ЧУЖДИ ПОДАНИЦИ.

Моля г-нъ секретаря да прочете предложението.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„МОТИВИ

за одобрение XV-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му на 6 мартъ 1939 г., съ протоколъ № 29.

Г-да народни представители! Презъ 1921 г., съ законъ бѣха приети на служба по църковното ведомство 60 духовни лица, руски поданици, за срокъ отъ 3 години. Всѣки следващи три години тоя срокъ е билъ продължаванъ по законодателенъ редъ, като числото на задържанитѣ на служба духовни лица е намалявало поради уволнението имъ по напреднала възраст, или защото нѣкои отъ тѣхъ сѣ приели българско поданство.

Къмъ днешна дата има задържани на служба още 15 духовни лица, руски поданици, които по разни технически причини не сѣ успѣли да приематъ българско поданство.

Св. Синодъ е поискалъ и Министерскиятъ съветъ съ XV-то си постановление, взето въ заседанието му на 6 мартъ 1939 г., протоколъ № 29, е решилъ да се внесе въ настоящата сесия на Народното събрание за гласуване и приемане законодателно предложение за приемане на служба по ведомството на Св. Синодъ на Българската църква духовни лица, руски поданици, за снорийски свещеници и други длѣжности, за срокъ отъ 3 години, начиная отъ 1 декември 1938 г.

Понеже срокът за задържането им на служба изтече на 1 декември 1938 г., моля, г-да народни представители, да одобрите горното министерско постановление чрез гласуване на приложеното тукъ предложение.

Гр. София, 15 мартъ 1939 г.

Министър-председателъ и министъръ на външните работи и на изповѣданията: **Г. Кьосеянновъ**.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за приемане на служба по ведомството на Св. Синодъ на Българската православна църква духовни лица, чужди поданици.

Разрешава се на Св. Синодъ на Българската православна църква да задържи на служба подъ своето ведомство, за срокъ отъ три години, начина отъ 1 декември 1938 г., до 1 декември 1941 г., следните духовни лица, чужди поданици:

1. Протоиерей Пинтелеймон Рубалченко
2. Протоиерей Николай Бутковъ
3. Протоиерей Димитрий Легеновъ
4. Свещеникъ Николай Ив. Печерски
5. Свещеникъ Алекс. Радюновъ
6. Свещеникъ Николай А. Полтавцевъ
7. Свещеникъ Яковъ А. Поповъ
8. Свещеникъ Вячеславъ Поповъ
9. Свещеникъ Андрей Кокулски
10. Свещеникъ Сергей Бѣлоусовъ
11. Свещеникъ Викторъ Иванс.
12. Попоудяконъ Алексий Ушаковъ
13. Иеромонахъ Герасимъ
14. Ляковъ Михаилъ Вяченко
15. Иеромонахъ Кирилъ

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще го поставя на гласуване. Тъзи отъ г-да народните представители, които приематъ предложението за приемане на служба по ведомството на Св. Синодъ на Българската православна църква духовни лица, чужди поданици, тъй както се прочете, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ следващата точка двета отъ дневния редъ:

ОДОБРЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ СРОКОВЕТА ПО НЪКОИ ВРЕМЕННИ И ВНОСНИ ДЕКЛАРАЦИИ.

Г-да народни представители! Предвидъ на това, че мотивитъ къмъ предложението сж доста дълги, моля, да се съгласите да се считатъ за прочетени. Който приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-нъ секретаря да прочете само текста на предложението.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за продължаване сроковетъ по нѣкои временно вносни и вносни декларации.

Одобрява се да се продължатъ сроковетъ по следните временно вносни и вносни декларации:

1) по временно вносна декларация № 173/5113, отъ 17.IX. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на Стоянъ С. Тевеклиевъ & с-ие, София — до 10 февруарий 1939 г.;

2) по временно вносна декларация № 14613/16976, отъ 14. X. 1936 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Стоянъ С. Тевеклиевъ & с-ие, София — до 10 февруарий 1939 г.;

3) по временно вносна декларация № 59/1825, отъ 18. XI. 1936 г., на Пловдивската митница, подадена отъ името на Павчо Томовъ, Пловдив — до 31 декември 1939 г.;

4) по временно вносна декларация № 6012/9442, отъ 30. VIII. 1937 г., на Бургаската митница, подадена отъ името на о. о. д-во „Гроздъ“, София — до 31 декември 1939 г.;

5) по временно вносна декларация № 202/5591, отъ 6. X. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на „Бамай“, търг. акц. д-во, София — до 31 декември 1939 г.;

6) по временно вносна декларация № 15295/17728, отъ 20. X. 1936 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Никола Ст. Мариновъ, София — до 31 декември 1939 г.;

7) по временно вносна декларация № 6332/11114, отъ 16. XI. 1936 г., на Бургаската митница, подадена отъ името на Никола Ст. Мариновъ, София — до 31 декември 1939 г.;

8) по временно вносна декларация № 25/7810, отъ 11. XII. 1936 г., на Ломската митница, подадена отъ името на Никола Ст. Мариновъ, София — до 31 декември 1939 г.;

9) по временно вносна декларация № 5445/9638, отъ 8. X. 1936 г., на Бургаската митница, подадена отъ името на акц. д-во „Тракия“, Бургасъ — до 8 октомври 1939 г.;

10) по временно вносна декларация № 14856/17162, отъ 15. X. 1936 г., на Столичната митница, подадена отъ името на „Булгарфруктъ“, Мих. п. Илиевъ, София — до 31 декември 1939 г.;

11) по временно вносна декларация № 223/5943, отъ 23. X. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на Дзаръ С. Папо, Варна — до 23 юлий 1939 г.;

12) по временно вносна декларация № 150/5179, отъ 9. VIII. 1937 г., на Варненската митница, подадена отъ името на Леви, Кастро & с-ие, София — до 31 декември 1939 г.;

13) по временно вносна декларация № 170/5314, отъ 25. IX. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на „Езрако“, българско акц. д-во за износъ, София — до 31 декември 1939 г.;

14) по временно вносна декларация № 165/5545, отъ 23. IX. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на „Езрако“, българско акц. д-во за износъ, София — до 31 декември 1939 г.;

15) по временно вносна декларация № 185/1446, отъ 29. VI. 1937 г., на Пловдивската митница, подадена отъ името на „Юнионекспортъ“, о. о. д-во, Пловдив — до 30 юний 1939 г.;

16) по временно вносна декларация № 19078/22329, отъ 27. VIII. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Любенъ Маноловъ, София — до 31 декември 1939 г.;

17) по временно вносна декларация № 26/8102, отъ 25. XII. 1936 г., на Ломската митница, подадена отъ името на Г. И. П. А. Г., акц. д-во за износъ, София — до 31 декември 1939 г.;

18) по временно вносна декларация № 215/5768, отъ 14. X. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на Г. И. П. А. Г., акц. д-во за износъ, София — до 31 декември 1939 г.;

19) по временно вносна декларация № 19844/23325, отъ 10. IX. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Йосифъ Яковъ, София — до 31 декември 1939 г.;

20) по временно вносна декларация № 21228/24514, отъ 22. IX. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на „Напексъ“, акц. д-во, София — до 31 декември 1939 г.;

21) по временно вносна декларация № 21435/24763, отъ 24. IX. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Кооперативната централа на лозаритъ въ България, София — до 31 декември 1939 г.;

22) по временно вносна декларация № 213/5708, отъ 13. X. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на Давидъ М. Леви & с-ие, София — до 13 юлий 1939 г.;

23) по временно вносна декларация № 20/6433, отъ 8. X. 1936 г., на Ломската митница, подадена отъ името на Йосифъ Яковъ, София — до 31 декември 1939 г.;

24) по временно вносна декларация № 4/1627, отъ 10. V. 1937 г., на Ломската митница, подадена отъ името на братя Хр. Драганови, Стара-Загора — до 13 май 1939 г.;

25) по временно вносна декларация № 5859/9879, отъ 13. IX. 1937 г., на Бургаската митница, подадена отъ името на Минко Ив. Марковски, София — до 31 декември 1939 г.;

26) по временно вносна декларация № 5915/9281, отъ 25. VIII. 1937 г., на Бургаската митница, подадена отъ името на Димитъръ Божиловъ & с-ие, с. Фердинандово, Пловдивско — до 31 декември 1939 г.;

27) по временно вносна декларация № 13072/15162, отъ 11. VI. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на акц. д-во Апри Жервизис & с-ие, София — до 11 декември 1939 г.;

28) по временно вносна декларация № 12461/14645, отъ 5. VI. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на акц. д-во Апри Жервизис & с-ие, София — до 5 декември 1939 г.;

29) по временно вносна декларация № 12537/14686, отъ 4. VI. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Поелсъ & Со, българо-белгийско търг. акц. дружество, София — до 30 юний 1939 г.;

30) по временно вносна декларация № 21469/25534, отъ 25. IX. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Поелсъ & Со, българо-белгийско търг. акц. дружество, София — до 30 юний 1939 г.;

31) по временна вносна декларация № 21590/25538, отъ 27. IX. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Поелсъ & Со, българо-белгийско търг. акц. дружество, София — до 30 юний 1938 г.;

32) по временно вносна декларация № 17709/20480, отъ 10. VIII. 1936 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Ларио Алранати, Пловдив — съ още 9 месеца;

33) по временно вносна декларация № 18605/21470, отъ 21. VIII. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на „Юнионекспорт“, съб. д-во, Пловдив — до 21 февруарий 1940 г.;

34) по временно вносна декларация № 239/6405, отъ 9. XI. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на Жакъ Толедо & с-не, акц. д-во, Варна — до 11 августъ 1939 г.;

35) по временно вносна декларация № 1741/2770, отъ 24. I. 1938 г., на Столичната митница, подадена отъ името на Поелсъ & Со, българо-белгийско търг. акц. д-во, София — до 31 юлий 1939 г.;

36) по временно вносна декларация № 135/4647, отъ 25. VIII. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на Леви Кастро & с-не, София — до 30 юлий 1939 г.;

37) по временно вносна декларация № 243/6463, отъ 12. XI. 1936 г., на Варненската митница, подадена отъ името на „Балканекспорт“, акц. д-во, София — до 30 септемварий 1939 г.;

38) по вносна декларация № 14694 отъ 18. VI. 1938 г., на Столичната митница, подадена отъ името на акц. д-во Р. Шилдхауеръ, София (доставка за Министерството на благоустройството), до окончателното свършване и приемане на държавната помпена станция „Карабозъ“;

39) по вносни декларации № № 11668, отъ 1. IX. 1936 г.; 13679, отъ 29. IX. с. г.; 15119, отъ 19. X. с. г.; 15655, отъ 26. X. с. г.; 16348, отъ 3. XI. с. г.; 1773, отъ 19. XI. с. г.; 18923, отъ 2. XII. с. г.; 19231, отъ 4. XII. с. г.; 19537, отъ 3. XII. с. г.; 19867, отъ 11. XII. с. г.; 20674, отъ 19. XII. с. г.; № № 271, отъ 1. I. 1937 г.; 716, отъ 12. I. 1937 г.; 738, отъ 12. I. с. г.; 1322, отъ 20. I. с. г.; 1706, отъ 23. I. с. г.; 4036, отъ 24. II. с. г.; 4353, отъ 1. III. с. г.; 7080, отъ 5. IV. с. г.; 8236, отъ 16. IV. с. г.; 9581, отъ 4. V. с. г.; 12312, отъ 2. VI. с. г.; 12293, отъ 2. VI. с. г.; 14028, отъ 25. VI. с. г.; 15202, отъ 3. VII. с. г.; 16438, отъ 24. VII. с. г.; 17069, отъ 2. VIII. с. г.; 17425, отъ 6. VIII. с. г.; 20393, отъ 20. XI. с. г. и 20894, отъ 20. IX. с. г., подадени отъ името на Главната дирекция на пошитъ, телеграфитъ и телефонитъ, и № № 20407, отъ 14. IX. 1937 г.; 24497, отъ 28. X. с. г.; 21947, отъ 30. IX. с. г.; 22886, отъ 12. X. с. г.; 23835, отъ 21. X. с. г.; 25473, отъ 9. XI. с. г.; 26409, отъ 17. XI. с. г. и 27361, отъ 26. XI. с. г. и № № 657, отъ 12. I. 1938 г.; 2041, отъ 27. I. с. г.; 2526, отъ 1. II. с. г.; 2525, отъ 1. II. с. г.; 3645, отъ 14. II. с. г.; 3646, отъ 14. II. с. г.; 4744, отъ 1. III. с. г.; 6568, отъ 23. III. с. г.; 7765, отъ 2. IV. с. г.; 8640, отъ 13. IV. с. г.; 11012, отъ 9. V. с. г.; 11249, отъ 11. V. с. г.; 11957, отъ 18. V. с. г.; 14206, отъ 14. VI. с. г.; 15001, отъ 22. VI. с. г.; 17771, отъ 26. VII. с. г.; 19280, отъ 12. VIII. с. г. и 20734, отъ 30. VIII. с. г., подадени отъ името на Бълг. електр. д-во „Сименсъ“, София, за нуждитъ на Главната дирекция на п. т. и телефонитъ, всички на Столичната митница — до окончателното свършване и приемане на радиостанцията край с. Вакарелъ;

40) по вносни декларации № № 1751, отъ 28. IV. 1938 г. и 2117, отъ 16. V. с. г., на Варненската митница, подадени отъ името на акц. д-во фабрика „Кирилъ“, Варна — съ по 3 месеца;

41) по вносна декларация № 7627, отъ 7. IV. 1938 г., на Столичната митница, подадена отъ името на ак. д-во Р. Шилдхауеръ, София — доставка за Министерството на благоустройството — съ още 3 месеца;

42) по вносна декларация № 11730, отъ 16. V. 1938 г., на Столичната митница, подадена отъ името на инж. Б. Неновъ, София — доставка за новостроящата се сграда на Министерството на войната — до окончателното свършване и приемане на сградата;

43) по вносни декларации № № 4034, отъ 19. II. 1938 г. и 5813, отъ 15. V. с. г., на Столичната митница, подадени отъ името на Въздушнитъ на Н. В. войски — съ още 6 месеца;

44) по вносна декларация № 1590, отъ 30. XI. 1937 г., на Ломската митница, подадена отъ името на инж. Б. Благоевъ, София — доставка за Главната дирекция на о. с. п. и благоустройството — до окончателното свършване и приемане на новостроящата се т. п. палата въ София;

45) по вносна декларация № 1652, отъ 25. V. 1938 г., на Русенската митница, подадена отъ името на Янъ Пилжикъ, София — доставка за мини „Перникъ“ — съ 6 дни;

46) по вносна декларация № 1665, отъ 25. V. 1938 г., на Русенската митница, подадена отъ името на инж. Б. Благо-

гоевъ, София — доставка за мини „Перникъ“ — съ още 5 дни;

47) по временно вносни декларации № № 14345, отъ 14. VI. 1938 г.; 15213, отъ 24. VI. с. г.; 15518, отъ 3. VIII. с. г.; 18702, отъ 5. VIII. с. г.; 18844, отъ 8. VIII. с. г.; 19558, отъ 16. VIII. с. г.; 20958, отъ 1. IX. с. г.; 21664, отъ 9. X. с. г.; 21879, отъ 12. IX. с. г.; 21093, отъ 2. IX. с. г.; 21408, отъ 6. IX. с. г.; 23841, отъ 4. X. с. г. и 24128, отъ 7. X. с. г., на Столичната митница, подадени отъ името на Българския национален комитетъ „Трудъ и радостъ“, София, Министерството на външнитъ работи и на изповяданията и отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда — до 15 мартъ 1939 г.;

48) по вносна декларация № 1212, отъ 18. IX. 1937 г., на Ломската митница, подадена отъ името на инж. Б. Благоевъ, София — доставка за Министерството на благоустройството — до 30 августъ 1939 г.;

49) по вносна декларация № 23119, отъ 13. X. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на търговско акц. д-во „Зенида“, София — доставка за Министерството на благоустройството — съ още 3 месеца, и

50) по вносна декларация № 25927, отъ 13. XI. 1937 г., на Столичната митница, подадена отъ името на търговско акц. д-во „Зенида“, София — доставка за Министерството на благоустройството — съ още 3 месеца.

(Ето и мотивитъ къмъ предложението:

МОТИВИ

къмъ предложението за продължаване сроковетъ по нѣкои временно вносни и вносни декларации.

Г-да народни представители! I Съгласно чл. 208, п. 2 отъ закона за митницитъ, праздни съдове и други готови амбалажи могатъ да се внасятъ временно въ страната, съ целъ да се напълнятъ съ мѣстни произведения и изнесатъ обратно за странство. Връщането на тия съдове и амбалажи трѣбва да стане въ срокъ отъ 18 месеца, който срокъ, съгласно забележка III къмъ смѣния членъ, може по уважителни причини да се продължава отъ министъра на финанситъ най-много до половината на първоначално дадения.

Долуизброенитъ фирми и лица съ внесли временно такива съдове и амбалажи, обаче не сж могли да ги върнатъ обратно, законнитъ срокове било поради затѣгане на пазаритъ, било поради малки контингенти, несполучливи търговски сделки и пр. Поради това тия молятъ да имъ се даде възможностъ да изнесатъ тия съдове и амбалажи, като се продължатъ сроковетъ за възвръщането имъ обратно.

Въ закона за митницитъ, обаче, нѣма положение, по силата на което да може да стане това. Наистина, съ допълнението на тоя законъ отъ 2 февруарий т. г., се даде право на министъра на финанситъ да продължава такива срокове, но това законоположение има сила само за случаи следъ 2 февруарий т. г., а долуизброенитъ случаи сж преди тая дата, поради което могатъ да се уредятъ само по законодателенъ редъ.

Случаитъ сж следнитъ:

1. Съ временно вносна декларация № 153/5113, отъ 17. IX. 1936 г., фирмата Стоянъ С. Тевеклиевъ & С-не, София, е внесла презъ Варненската митница 5.008 броя ютени торби, 1.781 кгр., предназначени за амбалажъ на арпаджикъ за износъ, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 18 месеца, който, съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31. XII. 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата частъ отъ торбитъ, като 371 броя сж останали неизнесени.

Съ заявление, вх. № 5756, отъ 13. III. т. г., смѣщата фирма съобщава, че горниятъ остатъкъ отъ 371 броя торби е изнесла като амбалажъ на арпаджикъ, но на 24 и 27. I. т. г., следъ като дадениятъ й срокъ е изтекълъ и моли да й се даде новъ срокъ до 10 февруарий т. г., за да може да ликвидира съ задълженията си.

2. Съ временно вносна декларация № 14613/16976, отъ 14. X. 1936 г., смѣщата фирма е внесла презъ Столичната митница 16.063 броя ютени торби, 5020 кгр., предназначени за амбалажъ и арпаджикъ за износъ, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 18 месеца, който срокъ, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитъ, е продълженъ съ 9 месеца, т. е. до 14. I. т. г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата частъ отъ торбитъ, като 752 броя сж останали неизнесени.

Съ заявление, вх. № 5756, отъ 13. III. т. г., горната фирма, като съобщава, че и остатъкътъ отъ 752 броя торби е изнесла като амбалажъ на арпаджикъ на 27. 28 и 31. I. т. г. и 4. II. с. г., т. е. следъ изтичането на дадениятъ й срокъ, моли, щото срокътъ по горната декларация да се продължи до 10. II. н. г., за да може да ликвидира съ смѣщата.

3. Съ временно вносна декларация № 59/1825, от 18. XI. 1936 г., фирмата Славчо Томовъ, Пловдивъ, е внесла презъ Пловдивската митница 1.200 броя ютени торби, предназначени за амбалаж на орехи за износъ, съ първоначален срокъ за изнасяне 18 месеца, който, съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31. XII. 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла половината отъ торбитъ, като другата половина — 600 броя, сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 5973, от 15. III. т. г., горната фирма моли, срокътъ за износа на остатъка отъ торбитъ — 600 броя, да се продължи до 31. XII. 1939 г.

4. Съ временно вносна декларация № 6012/9442, от 30. VIII. 1937 г., фирмата „Гроздъ“, о. о. д-во, София, е внесла временно въ страната 355 кг. пергаминава хартия, предназначена за амбалаж на плодове, съ първоначален срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно указъ № 32/1938 г., е продълженъ до 31. XII. 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла една част отъ хартията, като 300 кг. отъ сжщата не е могла да изнесе.

Съ заявление вх. № 6828, от 25. III. т. г., сжщата фирма моли, срокътъ по горната временно вносна декларация да се продължи до 31 декември т. г.

5. Съ временно вносна декларация № 202/5591, от 6. X. 1936 г., фирмата „Бамай“, търговско акц. д-во, София, е внесла презъ Варненската митница 1.600 броя ютени торби, предназначени за амбалаж на мѣстни стоки за износъ, съ първоначален срокъ за изнасяне 18 месеца, който, съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31. XII. 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата част отъ торбитъ, като 219 броя сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 7037, от 28. III. т. г., тя моли, щото срокътъ по горната временно вносна декларация да се продължи до 31 декември т. г., за да може окончателно да ликвидира съ тая декларация.

6. Съ временно вносна декларация № 15295/17723, от 20. X. 1936 г., фирмата Никола Ст. Мариновъ, София, е внесла презъ Столичната митница 2.000 броя ютени торби, предназначени за амбалаж на мѣстни стоки за износъ, съ първоначален срокъ за изнасяне 18 месеца, който, съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31. XII. 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата част отъ торбитъ, като 559 броя отъ сжщитъ сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6297, от 18 мартъ т. г., сдружението на износителитъ моли, щото горниятъ срокъ да се продължи до 31 декември т. г., за да може и останалото количество торби да бъде изнесено.

7. Съ временно вносна декларация № 6332/11114, от 16 ноември 1936 г., сжщата фирма е внесла презъ Бургаската митница 4.000 броя ютени торби, предназначени за амбалаж на мѣстни стоки за износъ, съ първоначален срокъ 18 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитъ, е продълженъ съ още 9 месеца, а той срокъ, съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ наново до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата част отъ торбитъ, като 1.750 броя сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6297, от 18 мартъ т. г., сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, моли, щото срокътъ за остатъка отъ торбитъ по горната временно вносна декларация да се продължи до 31 декември т. г.

8. Съ временно вносна декларация № 25/7810, от 11 декември 1936 г., сжщата фирма е внесла временно презъ Ломската митница 6.000 броя ютени торби, предназначени за амбалаж на мѣстни стоки за износъ, съ първоначален срокъ за изнасяне 18 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитъ, е продълженъ съ още 9 месеца, а съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата част отъ торбитъ, като 2.494 броя сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6297, от 18 мартъ т. г., сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, моли, щото срокътъ по горната временно вносна декларация да се продължи до 31 декември т. г., до която дата въпроснитъ торби ще бъдатъ изнесени като амбалаж на мѣстни стоки.

9. Съ временно вносна декларация № 5445/9638, от 8 октомври 1936 г., фирмата акц. д-во „Тракия“, Бургасъ, е внесла презъ Бургаската митница 1.499 броя желязни наредъ, предназначени за амбалаж на мѣстни стоки за износъ, съ първоначален срокъ за изнасяне 18 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитъ, е продълженъ съ още 9 месеца, т. е. до 8 януарий т. г. Въ този срокъ фирмата е успѣла да изнесе по-голямата част отъ варелитъ, но 291 броя сж останали неизнесени.

Съ заявления, подадени отъ сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, се иска продължение на срока съ още 9 месеца, т. е. до 8 октомври 1939 г., за да може по тоя начинъ а се ликвидира окончателно съ горната декларация.

10. Съ временно вносна декларация № 14856/17162, от 15 октомври 1936 г., фирмата „Булгарфруктъ“ — Мих. Попилиевъ, София, е внесла презъ Столичната митница 1.815 броя ютени торби, предназначени за амбалаж на мѣстни стоки за износъ, съ първоначален срокъ за изнасяне 18 месеца, т. е. до 15 априлъ 1938 г. Въ горния срокъ фирмата е изнесла по-голямата част отъ торбитъ, като 421 броя отъ торбитъ сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6297, от 18 мартъ т. г., сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, моли, щото срокътъ по горната временно вносна декларация да бъде отново продълженъ.

11. Съ временно вносна декларация № 223/5946, от 20 октомври 1936 г., фирмата Лазаръ С. Папо, отъ градъ Варна, е внесла презъ Варненската митница 7.000 броя ютени торби, съ първоначален срокъ за изнасяне 18 месеца, който срокъ, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитъ, е продълженъ съ още 9 месеца, т. е. до 23 януарий т. г. Въ горния срокъ фирмата е изнесла по-голямата част отъ торбитъ, като 1.551 броя сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6600, от 22 мартъ т. г., фирмата като съобщава, че на 13 мартъ т. г. е изнесла 400 броя отъ останалитъ торби съ дървени вѣзлища, моли за неизменитъ 1.151 броя срокътъ да се продължи съ още 6 месеца, т. е. до 23 юлий т. г.

12. Съ временно вносна декларация № 150/5179, от 9 августъ 1937 г., фирмата Леви Кастро & Сие, София, е внесла презъ Варненската митница 548 кг. пергаминава хартия, предназначена за амбалаж на плодове за износъ, съ първоначален срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно указъ № 32/1938 г., е продълженъ до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата част отъ хартията, като 150 кг. сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6297, от 18 мартъ т. г., сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, моли, щото срокътъ по горната временно вносна декларация да се продължи до 31 декември т. г., докато остатъкътъ отъ хартията ще бъде изнесенъ.

13. Съ временно вносна декларация № 170/5314, от 25 септември 1936 г., фирмата „Езрако“, българско акц. дружество за износъ, София, е внесла презъ Варненската митница 4.000 броя ютени торби, предназначени за амбалаж на мѣстни стоки за износъ, съ първоначален срокъ за изнасяне 18 месеца, който, съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата част отъ торбитъ, като 350 броя сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6297, от 18 мартъ т. г., на сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, и заявление вх. № 6676, от 23 мартъ т. г., подадено отъ фирмата се иска продължение на срока до 31 декември 1939 г., докато ще бъдатъ изнесени и останалитъ торби.

14. Съ временно вносна декларация № 165/5545, от 23 септември 1936 г., сжщата фирма е внесла презъ Варненската митница 888 кг. пергаминава хартия, предназначена за амбалаж на плодове за износъ, съ първоначален срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитъ, е продълженъ съ 6 месеца, а съ указъ № 32/1938 г., е наново продълженъ до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата част отъ хартията, като 540 кг. сж останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6297, от 18 мартъ т. г., подадено отъ сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, и заявление вх. № 6676, от 23 мартъ т. г., подадено отъ фирмата, се иска продължение на срока до 31 декември т. година.

15. Съ временно вносна декларация № 185/1446, от 3 юлий 1937 г., фирмата „Юнионекспортъ“, о. о. д-во, Пловдивъ, е внесла презъ Пловдивската митница 500 кг. прѣстени отъ невулканизизиранъ каучукъ, предназначени за черметическо затваряне на консервни кутии за износъ на доматено пюре съ първоначален срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитъ, е продълженъ съ 6 месеца, т. е. до 3 януарий т. г. Въпроснитъ прѣстени сж употребени за производството, обаче поради неблагоприятния наваръ въ чужбина не сж изнесени.

Съ заявление вх. № 4297, от 18 мартъ т. г., сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, моли, срокътъ по горната временно вносна декларация да се продължи съ още 6 месеца, т. е. до 3 юлий т. г.

16. Съ временно вносна декларация № 19078/22329, отъ 31 август 1937 г., фирмата Любенъ Маноловъ, отъ гр. София, е внесла презъ Столичната митница 1783 кгр. пергаминова хартия, за амбалиране на плодове за износъ, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно указъ № 32/1938 г., е продълженъ до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата не е успяла да изнесе хартията, поради неблагоприятните пазари, и моли продължението на срока съ още 1 година.

17. Съ временно вносна декларация № 25, отъ 25 декември 1936 г., фирмата Г. И. П. А. Г., акц. д-во за износъ, София, е внесла презъ Ломската митница 2995 кгр. пергаминова хартия, предназначена за амбалажъ на мѣстни стоки, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митниците, е продълженъ съ 6 месеца и съ указъ № 32/1938 г., е продълженъ допълнително до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата частъ отъ хартията, като 241 кгр. съ останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6297, отъ 18 мартъ т. г., сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, моли, срокътъ за ликвидиранието на горната декларация да се продължи до 31 декември н. г.

18. Съ временно вносна декларация № 215/5768, отъ 14 октомври 1936 г., фирмата Г. И. П. А. Г., акц. д-во за износъ, София, е внесла презъ Варненската митница 5.200 броя ютени торби, предназначени за амбалажъ на мѣстни стоки, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 18 месеца, който, съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата частъ отъ торбитъ, като 493 броя отъ сжщитъ съ останали неизнесени.

Съ заявление вх. № 6297, отъ 18 мартъ т. г., сдружението на износителитъ на грозде и пр., София, моли, срокътъ по горната временно вносна декларация да се продължи до 31 декември 1939 г.

19. Съ временно вносна декларация № 19844/23325, отъ 10 септември 1937 г., Йосифъ Яковъ, София, е внесълъ презъ Столичната митница 2.663 кгр. пергаминова хартия, предназначена за амбалиране на мѣстни стоки, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно указъ № 32 отъ 1938 г., е продълженъ до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ И. Яковъ е изнесълъ една малка частъ отъ хартията, като 2.623 кгр. съ останали неизнесени.

Съ заявление сжщиятъ моли, штоо срокътъ за новоизносъ да се продължи съ още една година.

20. Съ временно вносна декларация № 21228/24514, отъ 22 септември 1937 г., фирмата „Напекс“, акц. д-во, София, е внесла презъ Столичната митница 1.466 кгр. пергаминова хартия, предназначена за амбалажъ на мѣстни стоки, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно указъ № 32/1938 г., е продълженъ до 31 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата частъ отъ хартията, като 200 кгр. отъ сжщата съ останали неизнесени.

Съ заявление фирмата моли, штоо срокътъ за новоизносъ да се продължи съ още една година.

21. Съ временно вносна декларация № 21435/24763, отъ 24 септември 1937 г., Кооперативната централа на лозяритъ въ България, София, е внесла презъ Столичната митница 1.064 кгр. пергаминова хартия, предназначена за амбалиране на мѣстни стоки, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, който е изтекълъ на 24 септември 1938 г. Въ този срокъ Кооперативната централа е изнесла по-голямата частъ отъ хартията, като 146 кгр. отъ сжщата съ останали неизнесени.

Съ заявление сжщата моли, штоо дадениятъ й срокъ да се продължи съ една година.

22. Съ временно вносна декларация № 213/5708, отъ 13 октомври 1936 г., фирмата Давидъ М. Леви & Синъ, София, е внесла презъ Варненската митница 2.200 броя ютени торби, предназначени за амбалажъ на мѣстни произведения, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 18 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митниците, е продълженъ съ още 9 месеца, т. е. до 31 януари н. г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата частъ отъ торбитъ, като 1.047 броя отъ сжщитъ съ останали неизнесени.

Съ заявление фирмата моли срокътъ за новоизносъ да се продължи съ още 6 месеца.

23. Съ временно вносна декларация № 20/6433, отъ 3 октомври 1936 г., Йосифъ Яковъ, София, е внесълъ презъ Ломската митница 2.000 броя ютени торби, предназначени за амбалажъ на мѣстни стоки, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 18 месеца, който съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31 декември с. г. Въ този срокъ И. Яковъ

е изнесълъ по-голямата частъ отъ торбитъ, като 1.025 броя съ останали неизнесени.

Съ заявление сжщиятъ моли продължение на срока съ още една година.

24. Съ временно вносна декларация № 4/1627, отъ 10. V. 1937 г., фирмата Бр. Хр. Драганови — тютюнотърговци, отъ гр. Стара-Загора, съ внесли презъ Ломската митница 3.000 броя чулчета, предназначени за амбалажъ на мѣстни тютюни, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 18 месеца, който е изтекълъ на 13 ноември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е употребила тѣзи чулчета, като е амбалирала тютюна и го е троготвила за износъ, но поради събитията въ Европа тоя тютюнъ, както и чулчетата, не съ могли да се изнесатъ.

Съ заявление фирмата моли продължение на дадениятъ й срокъ съ още 6 месеца.

25. Съ временно вносна декларация № 5859/9879, отъ 13. IX. 1937 г., Минко Ив. Марковски, София, е внесълъ презъ Бургаската митница 1.327 кгр. пергаминова хартия, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно указъ № 32/1938 г., е продълженъ до 31 декември с. г. Въ този срокъ И. Марковски е изнесълъ по-голямата частъ отъ хартията, като 528 кгр. отъ сжщата съ останали неизнесени.

Съ заявление сжщиятъ моли продължението на срока съ още една година.

26. Съ временно вносна декларация № 5915/9281, отъ 25. VIII. 1937 г., фирмата Димитъръ Божиловъ & С-ие, отъ с. Фердинандово, Пловдивско, е внесла презъ Бургаската митница 1.781 кгр. пергаминова хартия, предназначена за амбалиране на мѣстни плодове за износъ, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, който, съгласно указъ № 32/1938 г., е продълженъ до 31 декември с. г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата частъ отъ хартията, като 208 кгр. съ останали неизнесени.

Съ заявление сжщата моли продължение на срока съ още една година.

27. Съ временно вносна декларация № 13072/15162, отъ 11 юний 1937 г., фирмата Анри Жервилне & С-ие, акц. д-во, София, е внесла презъ Столичната митница 494 кгр. желязни листи, предназначени за амбалиране на мѣстни произведения, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, който срокъ, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митниците, е продълженъ съ 6 месеца, т. е. до 11 декември 1938 г. Въ горния срокъ фирмата е изнесла една частъ отъ киселината, като 313 кгр. отъ сжщата съ останали неизнесени.

Съ заявление фирмата моли продължение на сжщиятъ срокъ съ още една година.

28. Съ временно вносна декларация № 12461/14646, отъ 5. VI. 1937 г., сжщата фирма е внесла презъ Столичната митница 800 кгр. сѣрниста киселина, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне една година, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митниците, е продълженъ съ още 6 месеца, т. е. до 5 декември 1938 г. Въ този срокъ фирмата е изнесла една частъ отъ киселината, като консерватъ на ягоди, като 573 кгр. съ останали неизнесени.

Съ заявление горната фирма моли продължение на сжщиятъ срокъ съ още една година.

29. Съ временно вносна декларация № 12537/14686, отъ 4. VI. 1937 г., фирмата Поелсъ & Со, София, е внесла презъ Столичната митница 2.000 кгр. калиева силитра, предназначена за консервиране на беконъ, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, който срокъ митницата погрѣшно е определила въ постановлението на 18 месеца. Въ горния срокъ фирмата е изнесла по-голямата частъ отъ силитрата, като 423 кгр. съ останали неизнесени.

Съ заявление сжщата фирма моли продължение на срока съ още 6 месеца.

30. Съ временно вносна декларация № 1469/25534, отъ 25. IX. 1937 г., сжщата фирма е внесла презъ Столичната митница 100 кгр. натриумъ нитрозумъ, предназначенъ за консервиране на беконъ, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, т. е. до 1. X. 1938 г. Въ този срокъ фирмата не е изнесла никакво количество отъ горния консерватъ.

Съ заявление фирмата моли продължение на срока съ още 6 месеца.

31. Съ временно вносна декларация № 21590/25538, отъ 27. IX. 1937 г., сжщата фирма е внесла временно презъ Столичната митница 500 кгр. желатинъ, предназначенъ за консервиране на беконъ, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеца, т. е. до 1. X. 1938 г., въ който срокъ фирмата е изнесла малка частъ отъ сжщия, като 465 кгр. и 500 грама съ останали неизнесени.

Съ заявление горната моли продължение на срока съ още 6 месеца.

32. Съ временно вносна декларация № 177С9/20480, от 10. VII. 1937 г., фирмата Дарио Алгранти, от гр. Пловдив, е внесла през Столичната митница 3.900 броя чулчета, предназначени за амбалиране на мѣстни тютюни за износ, съ първоначален срок за изнасяне 18 месеца. Въ този срок фирмата е изнесла 840 броя, като съ останали неизнесени 3.060 броя. Срокът за изнасяне на същитѣ е изтекъл на 10. II. т. г.

Съ заявление горната фирма моли продължение на срока съ още 9 месеца.

33. Съ временно вносна декларация № 18605/21470, от 21. VIII. 1937 г., фирмата „Юнионекспорт“, съб. д-во, Пловдив, е внесла през Столичната митница 1.909 кгр. тергаминова хартия, съ първоначален срок за изнасяне 12 месеца, който срок, съгласно предписание № 13756/1938 г., е продължен съ 6 месеца, т. е. до 21. II. т. г. Въ този срок фирмата е изнесла по-голямата част от хартията, като 253 кгр. съ останали неизнесени.

Съ заявление от 18 мартъ т. г. сдружението на износители на грозде и пр., София, моли да се продължи срокът по горната декларация съ още една година.

34. Съ временно вносна декларация № 239/6405, от 9 ноември 1936 г., фирмата Жакъ Толедо & Сие, търговско акционерно дружество, Варна, е внесла през Варненската митница 4.992 броя ютени торби, предназначени за амбалаж на трици за износ, съ първоначален срок за изнасяне 18 месеца, който срок, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитѣ, е продължен съ още 9 месеца, т. е. до 11 февруарий т. г. Въ този срок фирмата е изнесла по-голямата част от торбитѣ, като 331 броя съ останали неизнесени.

Съ заявление от 18 мартъ т. г. сдружението на износители на грозде и пр., София, моли срокът по горната декларация да се продължи съ още 6 месеца.

35. Съ временно вносна декларация № 1741/2770, от 24 януарий 1938 г., фирмата Поелсъ & Со, акц. д-во, София, е внесла временно през Столичната митница 2.000 кгр. казеина силитра, предназначена за консервиране на беконъ за износ, съ първоначален срок за изнасяне 12 месеца, т. е. до 31 януарий 1939 г., който срок погрѣшно е отбелязанъ отъ митницата върху депозитната квитанция, че изтича на 28 февруарий с. г., вследствие на което фирмата е дала заявление въ последния денъ за продължение на срока съ още 6 месеца. Министерството не е уважило това заявление, тъй като последното е следвало да бѣде подадено до 31 януарий 1939 г., който е и законниятъ едногодишенъ срокъ, а не отбелязаниятъ такъв отъ митницата.

Това опущение следва да се изправи по законодателенъ редъ, като се даде новъ срокъ за ликвидиране на декларацията.

36. Съ временно вносна декларация № 135/4647, от 25 августъ 1936 г., фирмата Леви Кастро & Сие, София, е внесла през Варненската митница 1.200 броя ютени торби, предназначени за амбалаж на мѣстни стоки за износ, съ първоначален срок за изнасяне 18 месеца, който, съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31 декември с. г. Въ горния срокъ фирмата е изнесла по-голямата част от торбитѣ, като 176 броя съ останали неизнесени.

Съ заявление от 18 мартъ т. г. сдружението на износители на грозде и пр. моли срокът по горната декларация да се продължи съ още 6 месеца.

37. Съ временно вносна декларация № 243/6463, от 12 ноември 1936 г., фирмата „Балканекспорт“, акц. д-во, София, е внесла 6.800 броя ютени торби, предназначени за амбалиране на мѣстни произведения за износ, съ първоначален срок за изнасяне 18 месеца, който, съгласно указъ № 14/1938 г., е продълженъ до 31 декември с. г. Въ този срокъ фирмата е изнесла по-голямата част от торбитѣ, като 159 броя съ останали неизнесени.

Съ заявление фирмата моли продължение на срока съ още 9 месеца.

II. Предназначенитѣ стоки за държавни учреждения, съгласно чл. чл. 10 и 208, п. 11, отъ закона за митницитѣ, се внасятъ временно въ срокъ 6 месеца, който срокъ, на основание забележка III къмъ чл. 208 отъ същия законъ, може да бѣде продължаванъ отъ министра на финанситѣ съ още 3 месеца. Тия срокове се даватъ, за да могатъ приемателнитѣ комисии да приематъ доставенитѣ материали, следъ което митницитѣ се уведомяватъ за това и освобождаватъ окончателно отъ мито временно внесениѣ материали.

Нѣкои държавни учреждения, изброени по-долу, не съ успѣли да прегледатъ и приематъ въ законнитѣ срокове доставенитѣ материали, поради което става нужда тия срокове наново да се продължаватъ. Това може да стане,

обаче, само по законодателенъ редъ. Съ допълнението на закона за митницитѣ отъ 2 февруарий т. г. се даде право на министра на финанситѣ да продължава такива срокове, следъ като вземе мнението на Министерския съветъ, но това законоположение има сила отъ 2 февруарий т. г. нататкъ, а случанитѣ съ преди тая дата.

Случанитѣ съ следнитѣ:

38. Съ вносна декларация № 14694, отъ 18 юний 1938 г., акц. д-во Р. Шилдхауеръ е внесло за нуждитѣ на Министерството на благоустройството презъ Столичната митница една каса, кгр. бруто 125, съ електрически отводители, предназначени за новостроящата се държавна помпена станция „Карабозъ“, съ първоначаленъ срокъ за представяне приемателенъ протоколъ 6 месеца, който е изтекълъ на 18 декември 1938 г.

Понеже въ този срокъ не е представенъ протоколътъ за приемането, Министерството на благоустройството е поискало продължение на срока съ още 3 месеца, което искане не е удовлетворено, тъй като писмото е подадено следъ изтичане на същия.

Съ ново писмо Министерството на благоустройството, като съобщава, че представянето на приемателнитѣ протоколи е свързано съ довършване на помпената станция, моли, срокътъ по горната декларация да се продължи до окончателното довършване и приемане на станцията.

39. Съ вносни декларации № № 11668, 13679, 15119, 15665, 16348, 17773, 18923, 19231, 19537, 19867, 20674, отъ 1936 г.; № № 271, 716, 738, 1322, 1706, 4056, 4353, 7080, 8236, 9581, 12312, 12293, 14028, 15202, 16438, 17069, 17425, 20407, 24497, 20893, 20894, 21947, 22866, 23835, 25473, 26409 и 27361 отъ 1937 г., и № № 657, 2041, 2526, 2525, 3645, 3646, 4744, 6568, 7765, 8640, 11012, 11249, 11957, 14206, 15701, 17771, 19280 и 20734 отъ 1938 г. Главната дирекция на пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ е внесла презъ Столичната митница, чрезъ доставчика Българско електр. д-во „Сименсъ“, материали и пр. за радиопредавателя край с. Вакарелъ, съ първоначални срокове за приемане 6 месеца.

Съ писмо Главната дирекция на пошитѣ и пр., като съобщава, че представянето на приемателни протоколи е въ зависимостъ отъ окончателното довършване и приемане на радиопредавателя, моли, сроковетъ по горнитѣ декларации да бѣдатъ продължени до окончателното приемане на същия отъ държавата.

40. Съ вносни декларации № № 1751, отъ 28. IV. 1938 г., и 2117, отъ 16. V. с. г., акц. д-во фабрика „Кирилъ“, Варна, е внесло презъ Варненската митница 4.155 кгр. ленена боядисана прежда за изработване ленено платно за нуждитѣ на Министерството на войната, съ първоначаленъ срокъ за представяне приемателенъ протоколъ 6 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитѣ, е продълженъ съ още 3 месеца.

Съ заявления, подадени преди изтичане на горнитѣ срокове, дружеството е поискало продължаване на тия срокове съ още 3 месеца, за да може презъ това време да представи необходимитѣ приемателни протоколи и да ликвидира съ оставенитѣ депозити.

41. Съ вносна декларация № 7627, отъ 1 априлъ 1938 г., акционерно д-во Р. Шилдхауеръ, София, е внесло презъ Столичната митница една каса, кгр. бруто 85, съ изолатори електрически, предназначени за новостроящата се помпена станция „Карабозъ“, съ първоначаленъ срокъ за представяне приемателенъ протоколъ 6 месеца, който срокъ, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митницитѣ, е продълженъ съ още 3 месеца, т. е. до 2. I. н. г.

Съ писмо, подадено следъ изтичане на срока, Министерството на благоустройството, като съобщава, че горнитѣ изолатори още не съ приети, моли срокътъ за представяне приемателенъ протоколъ да се продължи съ още 3 месеца.

42. Съ вносна декларация № 11730, отъ 16 май 1938 г., инж. Б. Неновъ, София, е внесълъ презъ Столичната митница за нуждитѣ на Министерството на войната 7.580 кгр. жѣлзени трѣби, предназначени за отоплителната инсталация на Министерството на войната, съ първоначаленъ срокъ за приемане 6 месеца. Съгласно предписание № 18827 отъ 1938 г., тоя срокъ е продълженъ съ още 3 месеца.

Понеже и въ така продължения срокъ въпроснитѣ трѣби не съ били употребени, Министерството на войната моли, щото срокътъ за представяне приемателенъ протоколъ да се продължи до окончателното привършване и приемане на сградата. Това искане е направено следъ изтичане на дадения максималенъ срокъ.

43. Съ вносни декларации № № 4034, отъ 19. II. 1938 г., и 5813, отъ 15 май с. г., Въздушнитѣ на Н. В. войски съ внесли презъ Столичната митница вилта за самолети, съ първоначаленъ срокъ за представяне приемателни протоколи по 6 месеца, които, съгласно забележката къмъ

чл. 208 отъ закона за митниците, съ продължения съ още по 3 месеца.

Съ писмо, подадено следъ изтичане на срока по първата декларация и въ срока по втората декларация, Въздушниятъ на Н. В. войски, като съобщава, че вилтата още не съ присти, моля, щото срокътъ за представяне приемателнитъ протоколи по горнитъ две декларации да се продължи съ още по 6 месеца.

44. Съ вносна декларация № 1590, отъ 30. XI. 1937 г., Главната дирекция на общественитъ сгради, патищата и благоустройството е внесла временно и условно презъ доставчика инж. Б. Благоевъ, София, презъ Ломската митница 29,267 кгр. радиатори, предназначени за направата на отоплителната инсталация въ сградата на новата пощенска палата въ София, съ първоначаленъ срокъ за представяне приемателенъ протоколъ 6 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митниците, е продълженъ съ 3 месеца и въ последствие съ X-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 15. IX. 1938 г., протоколъ № 124, продълженъ съ още 6 месеца, или общо дадениятъ 15-месеченъ срокъ е изтекълъ на 30 февруарий н. г.

Съ писмо, подадено следъ изтичане на този срокъ, Министерството на благоустройството, Гл. дирекция на о. с. п. и благоустройството, като съобщава, че внесенитъ радиатори още не съ окончателно монтирани въ сградата на пощенската палата и че представянето на приемателенъ протоколъ за сжитъ ще може да стане следъ като сжщата бжде окончателно готова и приета, моли, да се продължи горниятъ срокъ до окончателното приемане на палатата.

45. Съ вносна декларация № 1652, отъ 25 май 1938 г., фирмата Янъ Пилчикъ, София, е внесла презъ Русенската митница 10 броя ржчни крикове, предназначени за мина „Перникъ“, съ първоначаленъ срокъ за приемане 6 месеца, т. е. до 27. XI. 1938 г.

Съ писмо № 50634, отъ 21. XII. 1938 г. мина Перникъ, като съобщава, че криковетъ сж приети съ приемателенъ протоколъ отъ 3. XII. с. г., т. е. съ едно закъснение отъ 6 дни, моли, въпросниятъ приемателенъ протоколъ да се приеме за редовенъ и декларацията да се ликвидира.

46. Съ декларация № 1665, отъ 26. V. 1938 г., инж. Б. Благоевъ, София, е внесълъ презъ Русенската митница 3,569 кгр. чугунни радиатори, предназначени за мина „Перникъ“, съ първоначаленъ срокъ за представяне приемателенъ протоколъ отъ 6 месеца, т. е. до 27. XI. 1938 г.

Съ писмо № 50634, отъ 21. XII. 1938 г., мина Перникъ, като съобщава, че въпроснитъ радиатори сж приети на 2. XII. с. г., т. е. съ едно закъснение отъ 5 дни, моли, въпросниятъ приемателенъ протоколъ да се приеме за редовенъ и декларацията да се ликвидира.

47. Съ временно вносни декларации № № 14345, отъ 14. VI. 1938 г.; 15230, отъ 24. VI. с. г.; 18518, отъ 3. VII. с. г.; 18702, отъ 5. VIII. с. г.; 18844, отъ 8. VIII. с. г.; 19558, отъ 16. VIII. с. г.; 20958, отъ 1. IX. с. г.; 21664, отъ 9. IX. с. г.; 21879, отъ 12. IX. с. г.; 21094, отъ 2. IX. с. г.; 21408, отъ 6. IX. с. г.; 23841, отъ 4. X. с. г. и 24128, отъ 7. X. с. г. Българскиятъ националенъ централенъ комитетъ „Трудъ и радостъ“ — София, е внесълъ презъ Столичната митница разни изложбени предмети, афиши, постилки, покривки и пр., съ първоначаленъ срокъ за възвръщане 3 месеца. Сроковетъ по горнитъ декларации сж изтекли презъ месецитъ септември и декември м. г. и януарий н. г.

Съ писмо сжщиятъ комитетъ, като съобщава, че дадениятъ срокове сж недостатъчни, тъй като монтирането на изложбата, времетраенето на сжщата, следъ това прибирането и опаковането на изложбенитъ предмети и пр. е свързано съ много време, моли, сроковетъ по горепосоченитъ декларации да се продължатъ до 15 априлъ т. г., докогато ще може окончателно да се ликвидира съ възвръщането на предметитъ и да се приключатъ декларациитъ.

48. Съ вносна декларация № 1212, отъ 18. IX. 1937 г., инж. Б. Благоевъ, София, е внесълъ презъ Ломската митница 13080 кгр. радиатори, предназначени за отоплителната инсталация на новостроящата се т. п. палата, София, съ първоначаленъ срокъ за представяне приемателенъ протоколъ отъ 6 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митниците, е продълженъ съ 3 месеца и впоследствие съ IV-то постановление на Министерския съветъ, отъ 2 августъ 1938 г., продълженъ съ още 6 месеца, т. е. до 18. XII. 1938 г.

Съ писмо, подадено въ срока, Министерството на благоустройството, като съобщава, че дадениятъ 15-месеченъ срокъ е недостатъченъ за представяне приемателенъ протоколъ, тъй като радиаторитъ не сж окончателно монтирани въ сградата, моли за продължение на срока до

30 августъ т. г., докогато не е възможно да се представи приемателниятъ протоколъ и да се ликвидира съ горната декларация.

49. Съ вносна декларация № 23149, отъ 13. X. 1937 г., търговско акц. д-во „Зенида“, София, е внесло презъ Столичната митница, за нуждитъ на Министерството на благоустройството, два броя валици за шосета, съ първоначаленъ срокъ за изпасяне 6 месеца, който, съгласно забележката къмъ чл. 208 отъ закона за митниците, е продълженъ съ 3 месеца и впоследствие съ Министерския постановление продълженъ още съ 6 месеца, или дадениятъ общо 15-месеченъ срокъ изтича на 15 януарий т. г.

Съ писмо № V-1589, отъ 21. II. т. г., Министерството на благоустройството моли, срокътъ по горната декларация да се продължи съ още 3 месеца.

50. Съ вносна декларация № 25927, отъ 13. XI. 1937 г., на Столичната митница, сжщото дружество е внесло временно въ страната, по силата на чл. чл. 10 и 208, п. II, отъ закона за митниците, за срокъ отъ 6 месеца, за нуждитъ на Министерството на общественитъ сгради, патищата и благоустройството, принадлежности за валици, кгр. рн. 6.

Съ предписание № 7439, отъ 4. V. 1938 г., на митла за митницитъ и съ IV-то и VIII-то постановление на Министерския съветъ, протоколи № № 145 и 153, отъ 23. VIII. и 12. XI. 1938 г., горниятъ срокъ е продълженъ съ още 9 месеца, т. е. до 13. II. 1939 г.

Съ писмото си № V-1589, отъ 21. II. т. г., подадено следъ срока, Главната дирекция на общественитъ сгради, патищата и благоустройството, бюджетно-контролно отделение, моли за продължение на срока съ още 3 месеца, въ който срокъ да се представи на митницата приемателниятъ протоколъ.

Горното като ви излагамъ, моля ви, г-да народни представители, да разгледате приложеното проекто-решение и, ако го одобрите, да го приемете въ сегашната сесия на Народното събрание.

Гр. София, априлъ 1939 г.

Управляващъ Министерството на финанситъ, министъръ на народното просвѣщение:

Б. Филонъ)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Христо Мирски.

Христо Мирски: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Има да се занимаемъ съ единъ въпросъ, по който и другъ пътъ отъ това мѣсто съмъ говорилъ. Касае се за опрощаване на суми. Това е сжщността на проекторешението за продължаване сроковетъ по нѣкои временно-вносни и вносни декларации, което се иска да одобримъ. Известно ви е, че съгласно пунктъ 2 на чл. 208 отъ закона за митниците, който се визира въ мотивитъ къмъ проекторешението, разрешава се времененъ вносъ на празни съдове и други готови амбалажи, които се внасятъ съ целъ да бждатъ напълнени съ мѣстни стоки, следъ което да бждатъ изнесени съ тѣхъ, и времененъ износъ за ония, които се изнасятъ временно, за да бждатъ напълнени съ иностранны стоки и внесени съ тѣхъ обратно въ страната.

Въ пунктъ 18 на сжщия чл. 208 сж предвидени сроковетъ, въ които трѣбва да бждатъ доставени материалитъ и освободени амбалажитъ, за да бжде освободенъ паричниятъ депозитъ.

Правитъ ми впечатление въ настояцето проекторешение нѣколко нѣща, които мисля, че трѣбва да ви изтъкна, за да се види дали трѣбва да бжде одобрено това проекторешение или пъкъ то трѣбва да се изпрати въ комисията, за да се взематъ тамъ принципили становища по нѣкои въпроси.

Първо. Съ продължаване на сроковетъ по закона за митницитъ се занимава и самото Министерство на финанситъ. То има право по силата на закона за митницитъ самъ да продължава тия срокове, които сж предвидени въ чл. 208. За съдоветъ и амбалажитъ, поменати въ пунктъ 2 на чл. 208 отъ закона за митницитъ, е предвиденъ срокъ 18 месеца. Министерствъ на финанситъ, споредъ забележка III къмъ пунктъ 18 на чл. 208, може да продължи тоя срокъ още съ 9 месеца. За стокитъ, поменати въ пунктъ II на чл. 208, срокътъ е 6 месеца. Съ проекторешението се иска отъ Народното събрание да гласува едни по-дълги срокове, защото министертвъ на финанситъ не може самъ да направи това.

Второто нѣщо, което ми прави впечатление, е следното: може ли, следъ като е изтекълъ окончателенъ срокъ, предвиденъ въ закона и продълженъ пакъ съгласно закона отъ г-нъ министъръ, да се подава заявление и да се иска продължаването му? Т. е. може ли, следъ като е настъпилъ моментътъ за плащане на митата и другитъ

такси върху амбалажите и съдовете, които са внесени временно, да става продължаване на срока?

Трето: може ли да се занимава министерството с продължаване на сроковете, когато от самия вносител няма подадена молба до Министерството на финансите, а има подадена молба от други лица?

Виждал съм в решението, примерно, фирмата Жак Тоledo — Варна, Юнионекспорт акционерно дружество ГИПАГ и др. Тия фирми не са правили постъпки да им се продължи срокът, а сдружението на износителите на грозде е правил постъпки. Това правилно ли е или не е правилно? Ето един принципен въпрос, на който Министерството на финансите трябва да даде отговор: кой може да иска продължението на един срок, освен заинтересуваното лице? Може ли да иска друго лице или не може?

Четвърто Прави ми още впечатление, г-да народни представители че всички молби, които са подадени до Министерството на финансите, са уважени тъй, както са написани от просителите. Нито на един от просителите срокът, който той е поискал, не е намаляван по усмотрение на Министерството на финансите. Аз поставям въпроса: дължно ли е Министерството на финансите винаги да уважава молбите за продължение на срока съ толкова, съ колкото се иска от просителите, и защо въ всички цитирани въ решението случаи срокът е продължен толкова, колкото е искано? Няма Министерството на финансите няма и не трябва да има свои съображения въ зависимост от които да уважава молбите въ един случай за по-голямо, въ друг за по-малко продължение на срока, а уважава тия молби така, както са подадени от самите просители? Смятам, че това становище на Министерството на финансите не е правилно и че министерството трябва да има свое становище, независимо от исканията на просителите.

Пето. Прави ми впечатление, че според мотивите на проекторешението, продължаването на тия срокове се иска поради затъване на пазарите, поради малкото контингенти, поради несполучливи търговски сделки, поради липса на пазари и пр. Искам да знам: когато съществуват един закон, могат ли тия причини да бъдат мотиви за отмяна на тоя закон, и то само за някои лица, които са подали молби до Министерството на финансите?

Тези са принципните въпроси, които повдигам и по които желая уважаемият министър на финансите да даде своите обяснения преди гласуването на това решение. Но по-уместно ще бъде това решение да се изпрати въ комисията по Министерството на финансите, където да се обсъди всеки конкретен случай, за да може, когато гласуваме тук, да гласуваме съ съзнание, че вършим една народополезна работа. Иначе подозрението и съмнението може да бъде въ главата на всекиго.

Председателстващ Димитър Пенев: Има думата народният представител г-н Петко Стоянов.

Петко Стоянов: (От трибуната) Г-да народни представители! Министърът на финансите ни сезира съ едно проекторешение, съ което иска да се продължи срокът на някои вносители на съдове, на ютени торби, на амбалажна хартия и, ако не се дъжа, въ един само случай на около 300 или 400 кг. желязни листове, за да ги изнесат, защото иначе, ако не се продължи срокът, който вече е изтекъл, според закона, тия предмети остават тук като обикновени внесени стоки и следва вносителите да заплатят съответните мита, берин и такси.

Вие ще си спомните, г-да народни представители, че г-н министърът на финансите ни сезира преди два месеца съ един законопроект за изменение на чл. 208 от закона за митниците. Тогава също имашме спорове, по г-н министърът убедил Камарата и тя му гласува изменението на чл. 208 въ смисъл, че след като изтекат предвидените въ него срокове за изнасяне на амбалажите, министърът на финансите има пълномощие да продължи сроковете, докато намери за необходимо. Такъв беше законът от 2 февруарий. Но тъй като въ проекторешението се виждат случаи, които предшестваат датата на влизането въ сила на поменатия закон-пълномощие на г-н министра, той иде днес и ни казва: моля, разрешете вие продължение на сроковете на тия хора.

Стоичко Топалов: Хора сиромаси!

Петко Стоянов: Г-н Мирски постави няколко въпроси въ връзка съ това, съ което вие сега тук сме сезирани. Аз взех думата, за да ви обърна вниманието, г-да на-

родни представители, върху невъзможността въ тия форма и по тоя начин тоя въпрос да бъде разрешен.

Г-н министърът на финансите иска от нас да гласуваме решение за продължаване на срокове. Кой срок? Сроковете, които старият текст на чл. 208 установяваше, а ги установява и сега, след изменението му, съ което се дадох на министра на финансите пълномощията, за които говорих съ други думи. Г-н министърът на финансите иска от нас съ едно решение да дадем срокове, които законът не предвижда, за да не изпадат респективните лица въ задължение да изплащат мита и берини.

Аз мисля, г-да народни представители, че това е недопустимо. По-голямата част от вас са юристи. Г-да министърът също така не по-малко добре разбира тия неща. Съ решение на Народното събрание да се продължи силата на един закон, или по-добре, да се постави един закон, който е завършил своето съществуване зъ някои свои постановления по отношение на тия декларации, отново въ сила, това е невъзможно. Това може да стане пак съ закон. Само съ нов закон може да се продължават срокове и изменяват условия, които предвижда един закон.

Така щото по форма аз смятам, че съ решение това не може да стане. Даже да приемете това решение, г-да народни представители, да се публикува то въ „Държавен вестник“ и, съгласно новите срокове, тия предмети да бъдат изнесени от митниците без да се заплати митото. аз съм убеден, че Върховната съдна палата ще начеги чиновниците-митничари. Няма да бъде начетен министърът, защото той не е лицето, което манипулира там, а ще бъде начетен отчетникът-оценител. Съдната палата ще му каже: на какво основание си освободил тия предмети от мито? Съ кой закон се продължиха сроковете по чл. 208 от закона за митниците, та си си позволил тая свобода? Съ никой. Ако през м. февруарий съ закон се даде пълномощие на министра на финансите, защото се намери, че е потребно, да продължава сроковете колкото намери за необходимо, толкова повече е необходимо днес съ закон да се продължи срокът за ония декларации, които са налице и по които сроковете са изтекли. Ето защо, аз смятам, че този начин на действие е порочен и ще доведе само до начет кога и да на отчетник-оценителя въ митниците.

Сега по съществото. Към това, което казва г-н Мирски, аз имам да прибавя много малко.

Внасям ютени торби и амбалажна хартия, за да изнасям грозде или каквото да е. Аз съм този, който мога и трябва да моля да ми се продължат сроковете. Не мене вие ще продължите сроковете и то по моя молба, а не по застъпничеството на трети лица или на сдружението на износителите. Не може заради акци д-во еди кое си или фирма еди коя си — повечето са еврейски фирми — внесла ютени торби и амбалажна хартия, сдружението на износителите да се застъпва и да казва: „Молиме Ви, г-н министре, продължете срока на еди коя фирма, защото макар да го продължавате вече доколкото законът Ви позволява, до днес тя не можа да изнесе внесеният от нея амбалаж“. Не може така. Само лицето, което е внесло амбалажа, може да моли за продължение на срока за изнасянето му и да получи такова, след като обясни защо не го е изнесъл въ законния срок. И аз бих попитал: Вие, г-н Юзари, или Жак Тоledo, или Юнионекспорт, или вие, Г. И. П. А. Г., акци д-во за износ, или „Езрако“ — все такива много разбираеми и произносими названия — защо, като внесохте амбалажите, не ги изнесохте досега? Или ги внесохте, за да ги продадете, за да услугите на тогава или на онтогава? Или не ги внесохте, защото държахте високи цени, не желяхте да продавате и затова изпуснахте сроковете? Сега, понеже държахте високи цени, понеже ви излъзоха криви събития — не успяхте да вземете участие въ експорта — казвате: „Не можахме да изнесем внесеният от нас амбалаж, продължете ни срока“. Не може така. Сега ще платите. Ще ги накарате, г-н министре на финансите, да платят. Трябва да се разбере — и това е смисълът на чл. 208 — че износителът внася амбалажа и той го изнася, а не търговецът-посредник, който го внася, за да го продава, да търгува съ него. Оня, който е внесъл амбалажа, за да го продава, а не за да изнесе собствени произведения, като не е успял да си осъществи своята сделка, е поел риска да пропусне срока. И заради това вие, българското Народно събрание, не можем, вие, Министерството на финансите, не трябва да се поставяте въ услуга на тия Тоledo, Езрако и пр. и да ги освобождавате от плащане на мито. Българското Министерство на

финансите и българският Парламент да не сж инстанции за оформяване неудачните сделки на този или онзи. А, г-н-е министри на финансите, дотам недейте! Достоинствата на българския Парламент може да не сж много голъми, но той е български Парламент и нма да оправя неудачните търговски сделки на този или онзи.

Внесли 4.000 торби, от тѣх останали неизнесени 300, внесли 5.000 кгр. амбалажна хартия, останали неизнесени 200—500 кгр., и сега казват: „Не можахме да ги изнесем“. Щом не сте ги изнесли, ще си платите. Да сте ги изнесли! Вие можехте да ги изнесете и празни, без да сте ги употребили, ако искахте да спазите срока. Никой не ви прѣчеше да направите това. Но вие искахте да спекулирате, държахте висока цена, пропуснахте сроковете и сега: услужвай, Народно събрание, услужвай, Министерство на финансите, за да не загубим! Не, г-н-е министри на финансите! Азъ мисля, че за честта на българското Народно събрание и министерството, което вие възглавявате, на тия господа трѣбва еднажъ завинаги да се даде да разбератъ, че ние нма да оправяме тѣхните неудачни сделки. Сега тѣ трѣбва да платятъ онова, което се следва на държавата.

Правятъ ми впечатление, г-да народни представители, нѣколко пункта отъ това решение. Най-напредъ ще ви обърна внимание на случая въ п. 18. Фирмата Г. И. П. А. Г., акц. д-во за износъ, внася чрезъ Варненската митница 5.200 броя ютени торби, предназначени за амбалажъ на мѣстни стоки. Отъ тия торби останали само 493 торби неизнесени. Значи, цѣлата тая таватура е за 493 торби отъ 5.200!

Другъ случай, който прави още по-големо впечатление, г-да, е този въ п. 15. Съ временно-вносна декларация фирмата „Юнионекспортъ“, д-во съ ограничена отговорност, гр. Пловдивъ, е внесло презъ Пловдивската митница 500 кгр. прѣстени отъ невулканизирани каучукъ, предназначени за херметично затваряне на консервни кутии за износъ на доматено пюре, съ първоначаленъ срокъ за изнасяне 12 месеци. Въпросните прѣстени сж употребени въ производството, обаче поради неблагоприятния пазаръ въ чужбина не сж изнесени. Ами тѣ сж употребени, г-н-е министри, тѣ сж влѣзли въ производството. Какъ ще ги вземете сега? Ще отворите херметично затворените буркани, за да вземете гумитъ обратно, че да ги изнесете! И ще позволите на тия г-да да направятъ това? Виждате, че предметътъ е вече внесенъ, той е престаналъ да бѣде амбалажъ, той е престаналъ да бѣде срдство за експортъ, той е влѣзълъ въ производството, употребенъ е и, следователно, такова едно искане е абсурдно, по своята сжщностъ не се обхваща отъ закона.

Цитирахъ ви тия два случая, г-да народни представители, за да видите, че работата не е невинна. Достоинството, азъ смѣтамъ, на правителството и на Парламента се твърде подценява съ такива искания.

И друго. Материя, която се урежда съ законъ, въ никакъвъ случай не може — и вие, г-да народни представители, не трѣбва да се съгласявате — да се урежда съ решение. Нека г-н-е министърътъ внесе законъ, ако иска да се даде право и на г-н-е Кастро, и на г-н-е Толедо, и на „Юнионекспортъ“ да изнесатъ останалите неизнесени торби, безъ да платятъ каквото и да било мито. Това сж багатели, които тукъ, на това мѣсто не биваше да бѣдатъ изнасяни. Да туряме законодателната машина въ действие за тия употребени гумени принадлежности или за тия 400 неизнесени торби отъ всичко 5.200, струва ми се, че ще бѣде твърде голъмъ разкошъ за тия заинтересувани лица, които сж си намѣрили защитници.

Заради това моля г-н-е министра да оттегли това проекторешение. Ако вникнете въ сжщността на работата, ще се убедите, че това решение не може да се чете дори тукъ отъ трибуната. Ако г-н-е министърътъ не го оттегли, азъ ви моля, г-да народни представители, да го отхвърлите, да не го гласувате. Не можемъ съ решение да създаваме права, каквито само съ закони се създаватъ, и не можемъ за багатели за унижаване достоинството на Парламента.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-н-е Сирко Станчевъ.

Сирко Станчевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Не бихъ излѣзълъ на тази трибуна да защитавамъ това решение, ако отъ това мѣсто (Сочи трибуната) не бѣха се изказали погрѣшни схващания, поради непознаване естеството на работата, ако не бѣха се изказали известни подозрения, които за честта на Парламента и за честта на износителитъ, на тѣзи скромни стопански деятели, азъ искамъ да отхвърля.

Г-да народни представители! Лично азъ не съмъ заинтересуванъ. Правя тая уговорка, за да бѣде по-свободенъ въ защитата на ония другари експортѣри, които се виждатъ въ проекторешението.

Въпросътъ за износа на амбалажа е много сложенъ и много тежъкъ въпросъ за българския износъ въобще. Сега съ това проекторешение се предлага продължение на срока за износъ на неизползувана амбалажна хартия за износъ на грозде, на неизползувани ютени торби за износъ на сушени сливи или орѣхи, на черберлъкъ за бурета и пр. предмети, които се внасятъ съ декларация, че въ единъ опредѣленъ срокъ, предвиденъ въ закона, ще бѣдатъ наново изнесени. Никой търговецъ износителъ не може да направи точна смѣтка какъвъ амбалажъ се му бѣде потребенъ презъ дадена година. Всѣкога се оперира съ приблизителни цифри. Освенъ това, всѣкога търговецътъ трѣбва да има и нѣщо въ резерва, защото, ако остане безъ амбалажъ, не ще може да извърши своята търговия. Поради това става затрупване на амбалажитъ — известна частъ отъ внесенния презъ тази година амбалажъ остава за следващата година, на другата година той се затрупва съ следващия и т. н. Има години, когато търговските сделки не се развиватъ нормално и вследствие на това става задръстване на амбалажа, а отъ тамъ и се явява нуждата да се продължава срокътъ за изнасянето му, както е случалъ и сега.

Въ случая, г-да — моля да разберете туй — държавната хазна нма да бѣде нито ошетенa, нито облагодетелствувана отъ едно или друго решение. При това имайте предвидъ, че амбалажната хартия и кеневиренитъ, ютениитъ торби се облагатъ съ страшно голъми мита, ако бѣдатъ задържани въ страната. Ютена торба, която струва около 20 л., се облага съ мито около 40-50 л. Ако износителътъ иска да задържи една торба, трѣбва да ѝ заплати митото. Но тя ще му струва толкова скъпо, че той не ще може да я използва. Ще бѣде принуденъ да я изнесе като празна торба. Ще трѣбва да я натовари на параходъ въ Варна, да я отнесе на половинъ миль въ морето и да я хвърли въ водата.

Тежките формалности при вноса и износа на амбалажа довеждатъ до тѣзи недоразумения, предметъ на които сж днешните разсъждения. Износителитъ правиха на нѣколко г-ти постѣпки да се намалятъ митническите формалности. Амбалажната хартия при вноса ѝ се записва съ много тежки митнически формалности, а при износа ѝ — съ още по-тежки. Искаше се да се постави нѣкакъвъ знакъ на тази хартия, воденъ или другъ, за да се знае, че тя служи изключително за износъ на грозде, напримѣръ.

Георги Чалбуровъ: Както сж маркирани и ютениитъ чулове.

Сирко Станчевъ: Въ такъвъ случай тази хартия не ще може да бѣде употребена на вътрешния пазаръ. Въобще всички тѣзи амбалажи не служатъ за друго, освенъ за износъ.

Вървайте ме, че на вътрешния пазаръ тѣ не могатъ да бѣдятъ употребени. Може да бѣде употребена тукъ-таме нѣкоя открадната хартия отъ селянина, когато се товари гроздето, но за тая багатела ние не бива и да приказваме. Амбалажната хартия, амбалажните материали не могатъ да бѣдатъ употребени на вътрешния пазаръ. Моля да ми вървате въ това.

Ако има воденъ знакъ върху амбалажната хартия, тогава тя не може да излѣзе въ никой случай на вътрешния пазаръ, а ще служи само за опаковка на гроздето, което се изнася, и не могатъ да ставатъ никакви спекули съ нея. Въ такъвъ случай тѣзи срокове, които се предвиждатъ отъ закона, оставатъ безъ значение.

Г-да! Търговцитъ срѣщатъ мъжнотии при уреждането на тѣзи формалности. Не така леко се уреждатъ тѣ при тежкия бюрократически апаратъ, който съществува у насъ. Боримъ се срещу него и вие всички трѣбва да помогнете да се премахнатъ тия формалности. Но до тогава българското стопанство, респективно фискътъ, не ще пострада абсолютно никакъ, ако се приеме разглежданото проекторешение. Азъ ви моля съ спокойна съвѣсть да приемете всичко това, което се иска, защото то се иска само за да се премахне една формалностъ. Никакви правни или материални последици нма да има.

Г-да! Азъ бихъ молилъ решението да се изпрати въ комисията и тамъ да разгледаме подробно исканията на визиранитъ въ него фирми за продължаване срока за износа на внесенитъ отъ тѣхъ амбалажи. Ще видите, че се касае за много леки, формални прѣчки, които трѣбва да

бждат преодолѣни. Вѣрвамъ, че тогава всички ще дадете съгласието си за одобрението на това решение. (Ръкоплѣскания отъ дѣсно)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата министърътъ на финанситъ г-нъ Добри Божиловъ.

Министъръ Добри Божиловъ: Г-да народни представители! Станалитъ разисквания по внесеното проекторешение сж продължение на разискванията, които станаха преди три месеца при измѣнението на чл. 208 отъ закона за митниците. И тогава се изказаха сжщитъ съмнения. Каза се, че нѣма нужда да се правятъ тия улеснения, тия продължения на сроковетъ за вноса или износа на амбалажнитъ материали, а трѣбва, щомъ изтече срокътъ, депозитътъ да се прихване. Понеже искамъ да действувамъ ясно и открито, когато сж измѣнението на чл. 208 дадохте право на финансовия министъръ да продължава даденитъ срокове по закона, азъ ви казахъ, че като ги продължимъ, ще публикувамъ случаетъ въ „Държавенъ вестникъ“, за да има публичностъ, за да има контролъ. Вѣрно е, че сега се касае за случаи преди гласуваното измѣнение на сроковетъ по чл. 208 отъ закона за митниците и затова се иска съгласието на Народното събрание. Всички искания, които ми се представиха отъ началника на отдѣлението за митниците, разбира се, азъ не съмъ ги провѣрвалъ едно по едно, но азъ връщахъ препискитъ по три-четири пѣти, за да бждатъ направени всички справки, за да бжде отстранено и най-малкото съмнение тамъ, дето може да бжде отказано продължение на срока, да се увѣря положително и да се ликвидира въпросътъ. И трѣбва да ви кажа, че 20—30 такива случаи се ликвидираха въ отдѣлението за митниците. Но когато се докладваха за пети пѣти тѣзи случаи, каза ми се: „Ние сме напълно сигурни, че тукъ не се касае за недобростѣстни действия. Причината да се забави износътъ на амбалажнитъ материали е забраната износа на нѣкои артикули въ миналитъ години, поради което частъ отъ амбалажа, който е билъ внесенъ сж огледъ на единъ нормаленъ износъ за една година, е останалъ неизнесенъ. Ще бжде много несправедливо, ако пресилите да искате внасянето на митата. Напълно добросѣстно и основателно е искането да се продължатъ сроковетъ за износа на амбалажа“.

Азъ не познавамъ никоя отъ тия фирми, за които г-нъ Петко Стояновъ и г-нъ Мирски споменаха — Жакъ Толедо, Давидъ Леви, Йосифъ Яковъ. Тѣ не ме интересуватъ.

Петко Стояновъ: Тѣ се споменаватъ въ мотивитъ и въ самото решение. Азъ не ги познавамъ.

Министъръ Добри Божиловъ: И азъ не ги познавамъ. Не вѣрвамъ и нѣмамъ доказателства, че нѣкой отъ отдѣлението за митниците иска да ги облагодетелствува. Но като министъръ на финанситъ мене ме интересува фактътъ, че всички държави гледатъ сж всички срдства да насърдятъ износа, предвиждатъ се суми въ държавнитъ бюджети, за да се даватъ премии за насърчение на износа, а вие искате сж нашия фискализъмъ да отидемъ до тамъ, че въ тия случаи, кждето е действувало добросѣстно и кждето има всички основания да се продължатъ сроковетъ, за да стане износътъ на амбалажа безъ мито, непремѣнно да се събере митото.

Азъ нѣмамъ нищо противъ да ви поставя на разположение всичкитъ преписки, за да ги прегледате, и ако намѣрите нѣкжде основание да подозрете нѣщо, да оттегля проекторешението и дори да накажа виновнитъ чиновници. Но за честта на отдѣлението за митниците, кждето, както ви казахъ, четири пѣти азъ връщахъ всичкитъ преписки, смѣтамъ, че всички случаи сж провѣрени. Азъ не смѣтамъ, че ще се реши въпросътъ справедливо, ако постѣпимъ тѣй, както г-нъ Петко Стояновъ настояваше: „Нѣма защо да се продължава срокътъ за изнасяне на амбалажнитъ материали — съберете митата безцеремонно и да се свърши работата!“ Азъ повтарямъ, че другитъ държави предвиждатъ въ бюджетитъ си суми за даване премии за насърчение на износа. Нѣма защо ние да създаваме мѣчнотии за нашия износъ сж този начинъ на действие.

Тия критики станаха и презъ м. януарий т. г., при разискванията по законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за митниците, сж който се продължаваха сроковетъ по чл. 208. И макаръ че ми казахъ, че била дадена на Министерството на финанситъ делегация за продължаване на сроковетъ още въ 1919 г., а не въ 1932 г., както се твърдише тукъ, азъ искамъ да бждемъ начисто, да се действува наясно. Ако нѣкой има нѣкакви основания да твърди или подозира, че тукъ сроковетъ се продъл-

жаватъ неправилно, че става едно изкористване на хазната сж това, че се продължаватъ сроковетъ, за да не се плащатъ мита, напълно съмъ съгласенъ, следъ щателна провѣрка, да се наложатъ съответнитъ санкции. Азъ нѣмамъ нищо противъ да дамъ възможностъ на г-нъ Мирски и на г-нъ Стояновъ да прегледатъ препискитъ една по една и да ми кажатъ кжде искатъ още да продължимъ провѣр-китъ си.

Защо сдружението на износителитъ било направило постѣпки за продължение на сроковетъ за износа на амбалажа, а не самитъ износители? Азъ не съмъ преглеждалъ всички преписки, но съмъ сигуренъ, че сдружението е действувало като тѣхенъ пълномощникъ. И азъ смѣтамъ, че нѣмамъ основание да откажа на туй професионално сдружение за защита интереситъ на експортѣритъ въ цѣла България да прави постѣпки — по искането на единъ неговъ членъ, надлежно упълномощено отъ него — за продължаване на срока.

При това азъ смѣтамъ, че въ случая се процедира правилно. Г-нъ Стояновъ каза, че трѣбвало да се внесе законопроектъ, а не проекторешение. Никой пѣтъ досега не се е действувало така за отдѣлни случаи. Когато принципно, общо, генерално се иска продължаване на предвидени въ закона срокове, както бѣше случаетъ сж измѣнението на сроковетъ по чл. 208, тогава се внася законопроектъ.

При това положение, г-да народни представители, азъ не желая да остане никакво съмнение въ нѣкого, че сж продължаването на тия срокове се действува противъ интереситъ на фиска. Нѣмамъ нищо противъ да приеме предложението на г-нъ Мирски, да отиде проекторешението въ финансовата комисия, тамъ да се прегледатъ всичкитъ преписки поотдѣлно и тогава да се реши въпросътъ.

Нѣкой отъ дѣсно: Излишна работа.

Министъръ Добри Божиловъ: Следователно, безъ да оттеглямъ проекторешението, оставямъ на г-да народнитъ представители да гласуватъ, като заявявамъ, че нѣмамъ нищо противъ, тия отъ г-да народнитъ представители, които искатъ да направятъ провѣрки по всѣка преписка, да дойдатъ било въ комисията, било въ министерството да прегледатъ препискитъ. Азъ съмъ готовъ да не приложа решението за ония случаи, по които се убѣдя, че има и най-малкото съмнение, че тѣ сж представени отъ користни съображения и че службата, безъ да провѣри добре, се е съгласила да ходатайствува за продължение на сроковетъ. (Ръкоплѣскания отъ дѣсно и центъра)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министре! Вие предлагате да се изпрати предложението въ комисията ли?

Иванъ Петровъ: Не, да се гласува.

Министъръ Добри Божиловъ: Г-нъ председателю! Ако г-да народнитъ представители желаятъ да го гласуватъ, и азъ нѣмамъ нищо противъ да се гласува. Но заявявамъ, че държа на разположение на г-да народнитъ представители всичкитъ преписки и който желае, може да дойде въ министерството да ги провѣри.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще пристѣпимъ къмъ гласуване.

Който отъ г-да народнитъ представители приематъ предложението за продължаване сроковетъ по нѣкои временно-вносни и вносни декларации, така както се прочете, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Минаваме къмъ следната десета точка отъ дневния редъ:

ОДОБРЕНИЕ ПРЕДЛОЖЕНИЕТО ЗА ПРИЕМАНЕ НА ДАРЕНИЕТО, ИЗВЪРШЕНО ОТЪ ПАНИ СТОЯНОВЪ МОМЧЕВЪ ОТЪ ГР. ЯМБОЛЪ ВЪ ПОЛЗА НА ДЪРЖАВАТА — ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ НА НАРОДНОТО ЗДРАВЕ.

Моля г-нъ секретаря да прочете предложението.

Секретаръ Стефанъ Стателовъ: (Чете)

„М О Т И В И“

къмъ предложението за приемане на дарението, извършено отъ Пани Стояновъ Момчевъ отъ гр. Ямболъ въ полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве.

Г-да народни представители! Ямболскиятъ жителъ Пани Стояновъ Момчевъ е направилъ красивъ жестъ да подари на държавата — Главна дирекция на народното здраве, една

двустажна сграда, наоколява се въ гр. Ямбол, която да послужи за родилен дом или друга подобна цел при условие, че този дом ще носи името на „Пани Митка и Васко Момчеви“ и че обзавеждането на дома ще стане след смъртта на дарителя и съпругата му, докогато те ще живеят въ сградата, макаръ и тя да става държавна собственост. Това дарение е изгодна на държавата. Но поради това, че е съ посоченитъ ограничения, трѣбва да се приеме по законодателен редъ.

Ето защо, като ви предлагамъ настоящия проектъ за такова решение, моля ви, г-да народни представители, то да бѣде прието отъ васъ.

Министъръ на вътрешнитъ работи и народното здраве:

Н. Невелъ

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

за приемане на дарението, извършено отъ Пани Стояновъ Момчевъ отъ гр. Ямболъ въ полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве

Приема се дарението на Пани Стояновъ Момчевъ отъ гр. Ямболъ, извършено въ полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве, състоящо се отъ двустажна къща въ гр. Ямболъ, съгласно условията, определени въ нотариалния актъ по това дарение подъ № 33, томъ IV, регистъръ 5269, дѣло № 696/1938 г. на нотариуса при Ямболския областенъ съдъ“.

Председателстващъ Димитъръ Пеневъ: Ще го поставя на гласуване. Тя отъ г-да народнитъ представители, които приематъ предложението за приемане на дарението, извършено отъ Пани Стояновъ Момчевъ, отъ гр. Ямболъ въ полза на държавата — Главна дирекция на народното здраве, тъй както се прочете, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-да народни представители! Г-нъ министърътъ на земедѣлното и държавнитъ имоти, съгласно чл. 49 отъ правилника за вътрешния редъ на Народното събрание, писмено сезира Събранието съ следното: (Чете) „Моля, съгласно чл. 49 отъ правилника, да бѣде поправена допуснатата редакционна грѣшка въ приетото предложение, като думитъ „които ще понесе“ се заличатъ. Министъръ на земедѣлното: Багряновъ“.

Касае се до приетия въ миналото заседание законъ за увеличение производството на фуража, лена ръжъта и картофитъ. Приета бѣ къмъ чл. 3 отъ закона следната добавка: (Чете) „както и всички загуби отъ поупката и продажбата, които ще понесе“. Последнитъ думи „които ще понесе“ замъгляватъ мисълта и довеждатъ до погрѣшното разбиране, че загубитъ, които ще последватъ евентуално отъ доставкитъ, ще останатъ въ тежестъ на Българската земедѣлска и кооперативна банка, което нѣщо е въ противоречие съ цѣлия смисълъ на закона. Това е очевидно редакционна грѣшка, която трѣбва да се поправи, за да се избѣгне едно неправилно тълкуване при приложението на закона. Съгласно чл. 49 отъ правилника, тази поправка се иска въ срока, затуй ще я поставя на гласуване.

Тя отъ г-да народнитъ представители, които приематъ тая редакционна поправка, именно: думитъ „които ще понесе“ да бѣдатъ заличени въ приетата добавка къмъ чл. 3 отъ закона за увеличение производството на фуража, лена, ръжъта и картофитъ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Дневниятъ редъ за днесъ е изчерпанъ.

Съгласието на правителството за следното заседание, което ще бѣде утре, 3 часътъ следъ обѣдъ, предлагамъ следния дневенъ редъ:

Второ четене законопроектитъ:

1. За отпечатване юбилейни пощенски марки по случай IX юнашки съборъ.

2. За допълнение чл. 313 отъ закона за държавнитъ привилегии, акцизитъ и патентитъ.

3. За освобождаване отъ акцизъ градобитния материалъ отъ реколта 1938 г., изваденъ съгласно VII-то постановление на Министерския съветъ, протоколъ № 124, отъ 15 септември 1938 г.

4. За измѣнение бюджета на Министерството на народното просвѣщение за 1939 бюджетна година.

Първо четене законопроектитъ:

5. За отмѣнение § 7 отъ наредбата-законъ за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за избиране народни представители за обикновено Народно събрание („Държавенъ вестникъ“, бр. 3, отъ 5 януарий 1938 г.).

6. За допълнителенъ бюджетенъ кредитъ въ размѣръ на 10.000.000 л. по бюджета на Главната дирекция на жѣлзницитъ и пристанищата за 1939 бюджетна година.

7. Второ четене законопроектъ за измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за облекчение на длъжницитъ и за заздравяване на кредита.

8. Първо четене законопроектъ за измѣнение наредбата-законъ за Българската земедѣлска и кооперативна банка („Държавенъ вестникъ“, бр. 163, отъ 18 октомври 1934 г.).

9. Одобрение предложението за одобрение и приложение на спогодбата, постигната между държавата и производителното кооперативно сдружение „Тракийска кооперативна захаръ“, въ гр. София.

Първо четене законопроектитъ:

10. За прехвърляне народната пенсия на покойния Н.но Яковъ Делибалтовъ върху съпругата му Стояна Ненова Якова Делибалтова.

11. За измѣнение бюджета на Министерството на търговията, промишлеността и труда за 1939 бюджетна година.

12. За измѣнение на наредбата-законъ за крайния срокъ по плащане стойността на ликвидирани имоти на бѣжанцитъ, преселили се отъ Гърция, съгласно конвенцията между България и Гърция, относително свободата за емиграция на малцинствата.

Одобрение предложението:

13. За облагане съ мито на внесенитъ съ вносни декларации №№ 382 и 409 отъ 1938 г. на Русенската митница дарази и части за таква по режима, който е билъ въ сила преди 13 ноември 1937 г.

14. За прекратяване месечното държавно пособие отъ 2500 л., отпуснато на Яковъ Александровъ Лаховски.

15. За отпускане еднократни помощи отъ държавата на нѣкои лица.

16. За одобрение решенията на прошетарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 16 мартъ 1939 г.

17. За одобрение XIV-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 15 априлъ 1939 г., протоколъ № 49 — за даване разрешение на Б. з. к. банка да закупи материалитъ, упоменати въ чл. чл. 94 и 184 отъ закона за подобрене земедѣлското производство.

18. За връщане на Братя Георгиеви, А. Д. — Габрово погрѣшно платеното вносно мито и др. данъци и такси, на сума около 46.000 л., за 2520 кг. прѣжда памучна № 22, внесена съ вносна декларация № 4851, отъ 5 декември 1938 г., касовъ № 7069, отъ 6 декември 1938 г. на Варненската митница.

19. За опрощаване сумата 179.354 л. на фирмата Христо Р. Бобчевъ & Синове — гр. Габрово.

Тѣзи отъ г-да народнитъ представители, които приематъ този дневенъ редъ за утрешното заседание, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-да народни представители! Сега веднага ще почне заседанието си комисията по Министерството на правосъдието въ усиления си съставъ. Ще продължи разглеждането на законопроектъ за облекчение на длъжницитъ. Моля всички членове на комисията да отидатъ да продължатъ работата си въ комисията.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 18 ч. и 3 м.)

Подпредседателъ: **ДИМИТЪРЪ ПЕНЕВЪ**

Секретари: { **СТЕФАНЪ СТАТЕЛОВЪ**
 { **АСЕНЪ ГОЛЕВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**